

daugiausia dvasiškos, bet tai skatytų mažai tur.

Is laikraščiu daugiatis skaitomas "Saitinis". Kiti kiek mažiau.

Dar vienas mažesnis. Nors valstias nutarimu ir uždarytos karčiamos, bet traktierne "per užpakalines" gali puikiai atsigeri ("Lietuvos ūkininkas").

IS DUOKISKIO. Ežerų pav.

Praėjusiais metais kaim. Valstiešius (nuo Duokiskio 1 verst.) suėmė vieną vaiką, primušė, o jo dvirą sutrupino, kaltindami už platinimą ir prikabinėjimą skaityti knygas, laikraščius, kuriuos valstiečiai vadino bedieviškais raštais. Primušė jo nepaleido, o susitarė varyti ir paduoti policijai, nes jis esąs "ciciliukas". Varė per Duokiskį. Užklausk patarimo klebono, kuris jį nesubarė, bet patarė daryti taip, kaip pradėjo. Tą vaiką padavė urednikui, bet nejurisdami kaltybės, jį paleido. Gal kitas žmogus už dvirą ir slovės nuplėšimą būtų patraukęs į teismą, bet jis jiems dovanojo, tarėdamas: "Dovanoju aš jiems, nes nežino ką daryti".

Siais metais duokiskėnai, rugpiūt. 1 d. padarė vakarą, prieš kurį ir klebonas nieko nesakė, o dar davė apalkų (pačvarčių), kurių reikėjo vakaro triobai. Tai būgi ir net valstiečių matyt būtų per vakarą.

Aš čia tyčia pabriežiū klebono ir valstiečių pasielgimą. Gal nuo šių metų ir jie nustos varinėti tuos žmonius, kurie platina apsvietimą.

Per vakarą buvo nemaž žmonių. Vaidino: "Velnias spąstose" ir "Nutruko", taipogi monologai: "Ponaitis" ir "Blaivninkas", dainos, deklamacijos, šokiai ir skrajantys krasi. Žmonės visiems prisidėjusiems prie vakaro įrengimo labai dėkingi.

Pinigai, surinkti už vakarą, skiriamai pradinės mokyklos naudai, kurią nori įsteigti Duokiskis, i. e. Duokiskio parapijos p. Pajeda, kuris esąs vakarų mylėtojas, duoda stogą ir pataria duokiskėnams statyti tam tikrą triobą, kur būtų vieta vakarams ir vartotojų draugijos krautuvei.

Taigi duokiskėnams reikėtų stengtis namas pastatyti, bile p. Pajeda padeda. Rutelis žiedas.

("Lietuvos ūkininkas").

IS GRAZISKIŲ.

Rugp. 14 d. parapijos suieiga nutarė daryti natiją tvorą apie šventorių. Jau du metai atgal klebonas tvorą sudraskė, plytas išpardavė, ir liepė parapijonams vežti akmenis ir žvyrą. Buvo privežta; bet klebonas akmenis sudėjo kur jam reikė, žvyrą vėjas bėgia nesiot.... Dabar vėl reiks vežti....

Sapelis.

("Lietuvos ūkininkas").

IS GARLEVO.

(Suv. gub., Mariam. pav.) Cionai nuo šio rudens bus trys mokyklos: valstiešios, "Ziburio" ir vokiečių parapijinė. Buvo jos ir pernai, bet visos trys, tečiau "Ziburio" mokykloje mokslas dėlei mokytojų apsilėidimo ėjo silpnokai; valstiešios mokykloje irgi nekazin-kaip ėjo; mat buvo senas mokytojas — šiemet jau gavęs emeritūrą ir išėjęs iš Garlevo į Seinų "Ziburio" mokyklą. Į jo vietą atėjo kiti, taipogi senis. "Ziburio" mokykloje taipogi nauja mokytoja. Tikimies, kad šiais metais mokslas eis geriau, kaip pernai metais.

Garlauckinis.

("Mokykla").

IS PANEVŽIO.

Realinės mokyklos mokiniai labai suspausti: net kitaip kalbėti, kaip tik rusiškai, užgimta. Lietuvių kalbos niekas nebemoko jau treti metai, o lietuvių mokinių 45%. Mokytojai visi rusai. VII klesoje yra 34 mokiniai, o lietuvių tik 7-8, nes jie daugiausia 4 ar 6 klesą išėję, išstoja. Pernai mokyklą išėjo 4 lietuviai.

Į mokytojų seminariją šiemet laukė 47 lietuvių, o išlaikė tik 41 ("Rygos Garsas").

IS LIEPOJAUS.

Liepojuje šiomis dienomis bus suvažiavimas, kurs svarstys klausimą apie išeivystę. Suvažiavimas tęsis 4 dienas.

SIS-TAS APIE SUVALKŲ GUB. MOKYKLAS.

Suvalkų gub. pradedamųjų mokyklų direkcija išrašinėja į visas mokyklas laikraštį "Sviet", nepaisant to, kad valstiešiai kam patinka, ar ne. Ir kas svarbiausia, už šį laikraštį pinigų turi atnešti mūsų valstiečiai. Toks savo "ypatishų tikslų" įvykdymo būdas be abejonės praktiškas, nes pigus, bet nežinau ar visai teisotas. Rodos jokiuse apie mokyklas įstatymuose nereguluojama plėtoti dvasiškas mokytojų įjeigas "Svietais". Kam gi mokytojai priverčiami juos išsirašinėti? Ir daug yra tokių mokytojų, kurie naudoja tik "Svietą" popierin....

Valstiečiai gerai daro skirdami mokykloms pinigų laikraščiams parsisigūdinti, bet duodant pinigų jiems vertėtų visuomet pabriežti, kad pinigai skiriami laikraščiams tiksliai pedagogiško ar šiaip jau moksliško turinio, kurių mokyklose nei kvapo nėra. Kas mokinia, tas ir pats turi mokyti. Direkcija tam ir priešintis negali, nes pagal nusprendimą apsviet. ministerio (1905 met.) į mokyklas daleidžiamos visos knygos ir laikraščiai, cenzūros perleisti.

Dar vienas dalykas. Nevisi žinome, koks apvertėtinis stovis knygynų Suvalkų gub. mokyklų. Kelios kapos visokių "nastavienų o verie", katėchizmų (daugiausia rusiškų), keli "O Sevastopolskoj oborone" ir panašūs pasakojimai, keletas istorijų "karės" Ilovaishko arba Rozdževskio, viena kita dešimtis metodikų ir rankvedžių dažniausia vienodų dar turbut "memento gadybės", paskui jau pelių lizdai, trandis, pusvezimis dulkis.... Štai ir visas "repertuaras", iš kurio mokytojas gali savo darbu žinių pasemti. Vaikas iš knygynų nieko negauna. Knygas ir visus rankvedžius turi patys sau pirkti.

Valstiečiai gi kasmet užlaikymui knygynų pinigų moka. Piningai tie siunčiasi į direkciją. Tai gi ar nenaudingiau būtų patiems mokytojams pavesti apie mokyklų knygynus rupesti. Jie geriausia numano, ko knygynams trūksta, o ko jau yra per daug. Šiokiškai tvarkai užstojus, knygynai gal kasmet eiti geryn, o valstiečiai tik tuomet už knygų pinigų mokėtų, kuomet iš mokyklų gautų jų sąrašą ir kainų nurodymą.

Toks knygynų vedimo būdas, rodos, nesipriešint jokiems apie juos įstatymams. Taip jau yra Siedleco ir Lublino gubernijose. Tokiaip ir Kauno gub. tvarka. Čia valdžia tiksliai sąrašus knygų užtvirtina, o į pinigiskus dalykus visai nesikiša. EIBc.

("Mokykla").

Trejiems metams sueinant.

Tai jau treji metai baigiasi nuo ty svarbiųjų dienų, kuomet mums Lietuvos moterims teko pirmą sykį viešai apie savo žmonių-piliečių teises ir priedermes pratariti. Laikas bėga, nemažas jojo tarpas nuplaukė nuo ano mūsų pirmojo suvažiavimo. Viskas gyvenime rodosi daug toliau nužengę, nekaip mes Lietuvos moteris savo susipratime, mes Lietuvos moteris — taip ypatingai visomis mūsų namų ir visuomenės gyvenimo aplinkybėmis prie vienos ir tos pačios vietos tarsi kalte prikaltos.

Mūsų pasiteisinimui galime vien pasakyti, jog daugybė grandinių laiko mus surakinę: ir beteisai padėjimas ir ekonominiis suvaržymas ir tradicijos. Bet ir kitų tautų moterims nekitai klosi, vis dėlto jos toliau yra visur nužengusios. Tą pastebėdamos, turime dar prisipažinti, jog pačios be kaltės nesame — mūsų apsilėidimas ir nesusipratimas vis dėlto yra didesnis, kaip kitų moterų. Per tuos trejus metus, kurie nuo suvažiavimo praslinko, visa mūsų gyvenime ir mūsų rūpesnis apie geresnę ateitį apsiereiskė vos keliuose referatuose — tai šen tai ten paskaitytuose apie moterų klausimą, — kelis sykius Vilniaus gubernatoriaus atmetuose prašymuose, kad patvirtintų mūsų sąjungą — ir dažnuose straipsniuose pirm "Vilniaus" o dabar "Lietuvos žiniose", — straipsniuose, kurie stengiasi apsviet apskritai moterų judėjimo tikslą, ir tokioje, kurie sėka svarbiausius susispietisio, už savo teisių kovojančių moterų gyvenimo apsiereiskėjimus. Dar teisybė yra ir viena brošūrelė išleista: "Apie moterų

klausimą". Tai ir viskas. Šiaip matome dar, išdėstęs gal irgi kauli po pasekmę to pat keliamojio moterų klausimo, kad kasdien daugybė mūsų moterų griebsi profesionalinių užsiėmimo. Reikia tikėtis, jog tos moteris profesionalės supratė jau, kaip moteris svarbu yra iškvioti sau bent ekonominį nepriklausomumą.

Šią vasarą teko dar pastebėti, kad jau ne vien mažai moterų saujelėi terūpi tas mūsų susipratimas. Pastebėjome, jog jau plačiau sklaidžiasi mūsų tarpe balsai, tarantieji apie bent kokios organizacijos reikalingumą. Išskilio dagi sumanymas, jai jau jokiū būdu negalima sutverti sąjungos, kuri drang su visomis kitomis Rusijos moterimis stengtųsi kovoti už lygias su vyrais teises, tai reikėtų bent stengties įkurti savo laikraštis, kurs įjymiausias moterų įjeigas suvienytų prie bendrojo moterų gerove besirūpinančio veikimo.

Sumanymas — žinoma — puikus. Tik jo įvykinimas prigulės nuo to, kiek susipratusių moterų pritaris jam ir paskubės jį remti darbu ir žodžiu. — Bet kol kas paminkime bent su pagarbą tų trijų metų mūsų pirmojo suvažiavimo besitartančias sukautes.

Tas pamintėjas teparagina draug mūsų visus nuo šios dienos stipriau savo nuoskaudas atjausti, stipriau savo bėtiesių vergių padėjimą suprasti, ir juo rūpintis ir stipriau, karščiau imties ty darbų, kurie nuo mūsų pačių, kaip ir nuo visos šalies visus užgulu sias uksmes nustums. G. P.

("Lietuvos žinio").

IS AMERIKOS.

PACTO URĖDNINKAI NE PREZIDENTO BUS SKIRIAM.

Iki šiol pacto perdėtinis skyrė prezidentas; bet dabar palikuonimui jį nuo politiškos intekmės, jie bus pastatyti po civiliškos tarnystės teismu, taigi juos skirs ne prezidentas, bet civiliškos tarnystės komisija.

MATYT PIRMA PERDAUG ISLEISDAVO.

Washington, D. C. mlaisterių tarība nutarė išloidas, kariumenės reikalams sekantiems metams sumazinoti ant 10 milijonų dolary, o laivynui ant 4 milijonų. Matyt per daug buvo skiriama pinigų. Amerika po ginklu laiko vos 8000 milijonų, bet kariumenės reikalams pirma per daug išleisdavo: apart Maskolijos, daugias negu koks nors kitas kraštas, daugias negu Vokietija ir Prancūzija, kurių, santaikos laike laiko po ginklu apie 600000 karių, o karan gali stumti 4 milijonus išlavintų karių.

P. L. HELEN TAFT
Suv. Am. Valst. prezidento Duktė.

URĖDNINKAMS PERSER-GEJIMAS.

Washington, D. C. Civiliškos tarnystės komisija persergerio urėdninkus, kad jie nesikištų į publišką partijų kovą, kad dabotų vien darbo. Seniaus Amerikos urėdninkai buvo tik partijų įnagi. Griuvus valdanciai partijai, jie su teikdavo vietas, todėl jie ne kraštui užpyko, kad viena vaiką padavė neturintiems vaikų kaitynui nuo kurio už vaiką paėmė paršą. Tėškas tarnystės komisijai ir tokiu būdu ant urėdninkų meturi tokios

kaip pirma įtekmės politiško partijų reikalai. Tik kasžin ar civiliškos tarnystės komisija ne iš politiško susideda? Dabar gi artinasi rinkimai.

KALĖJIMŲ KONGRESAS.

Washington, D. C. Čia likosi atidarytas tarptautiškas kalėjų kongresas. Dalyvauja delegetai 39 viešpatysčių. Prezidentui kongresas išrinktas sociologijos profesorius Chicago universiteto Charles R. Henderson.

SULAITYTA DU LAIVU.

New York, 2 spalio, apsaugo- jūmū nuo choleros sulaikyta du laivai, atvažiavusių iš Europos: vienas "Lapland" ir Antverpo, kitas "Perugia" ir Neapolio. Uždėta kvarentina; tik padarius atitinkamų bakteriologikąjį ištirimą, laivai išleis portą.

102 PRAKALBOS PER DIENĄ.

Boston, Mass., rugs. 29. T. J. Gibbin, demokratų kandidatas į kongresą, į vieną dieną pasakė net 102 prakalbas. Jis kalbėjo nepaliaudamas nuo pat ryto iki 10:45 val. vakare. Trumpa pertrauka buvo padaręs tik po 80 kalbų.

PININGŲ DIRBĖJAI.

Washington, D. C. Paslaptos policijos agentai susekė piningų dirbėjus. Jauniausias jų turėjo tik 14 metų. Jie Tacomoj ir Seattle, Washington valstijoje, padirbo daug netikrų auksinių 10 dolarių, 5 dol. ir pusdoliarų.

SULU ŠULTANAS.

Prigulinčių Suv. Amer. Valst. Philipinų salų Sulu archipelago sultanas Nadži Mohammed Jamarik iram II aplankė dabar Ameriką. Paduodamos čia dvi sultano fotografijos nutrauktos New Yorke.

LAIKĖ PAS SAVE SAVO SŪNAUS LAVONĄ PER PENKIS METUS.

Greenville, Miss. Pas tūlą žvejį A. F. Free penki metai atgal numirė sūnus. Tėvas nenorėjo skirties su savo sūnaus lavonu ir užbalsamavęs jį ir idėjęs grabelin, bavarinėdamas pagal Mississippi laikė jį laive iki šiolai.

MENKI JUOKAI.

J. Wright, 60 metų senis, norėjo pajūpkauti su savo žmona, 75 metų bobuta, ir jai norint atsisėsti ištraukė iš po jos krėslo. Bobutė krito žemėn ir labai susitrenkė nugarkapį. Neužlgo nuo to ir mirė. Wrightą paėmė į Chicago kalėjimą.

ČUKIRUS.

Suvenytose Amerikos valstijose įvežto ir čia daryto cukrus su vartota už praėjusius metus iki 30 birželio d. iš viso 7.500.000.000 svarų.

VAIKĄ UŽ PARŠĄ.

Winnipeg, Manitoba. Netoli nuo čia gyvenanti maskolė pagimė duynčius. Vyras užtat taip tepdyko, kad viena vaiką padavė neturintiems vaikų kaitynui nuo kurio už vaiką paėmė paršą. Tėškas tarnystės komisijai ir tokiu būdu ant urėdninkų meturi tokios

P. L. ITALIJA GARIBALDI.

P. L. Italya Garibaldi, garsaus kovotojo už Italijos laisvę Garibaldi anukė, atsilankė Ameriką. Ji čionai skaitysianti lekcijas.

SUSIMUSĖ CIRKO TARNAI.

Augusta, Ga. Važiujant garsiam Hagenberko cirkui iš Columbus į Augusta, tarp jo tarnų užgusė tikras mišis ir keturi tarnai likosi žnušti. Mano, kad jie susipyrko prie kazyrų gelžkelio traukinių ir už tai susipešė.

29 JUREIVIAI PRIGERĖ.

New York. Besikeliant jureiviams ant stovinčio Hudsono įta-koj kariško laivo. "New Hampshire", apvirto valtis ir jureiviai su puolė į vandenį. Tikrai žinoma, kad prigėrė 29 jureiviai, bet trūksta dar 18, tiz nežinia, ar jie buvo paskendusioj valtyje.

PIKTADARYSTĖ.

Los Angeles, Cal. Baisi eksplozija sugriovė triobą laikraščio "Times". Eksplozija, kaip mano pagimėdė piktadarystė pamesta nitroglicerina. Iš po triobos griuvėsių ištraukė 19 kūnų užmuštų žmonių, bet gal yra užmuštų dar daugiau. Už sugavimą piktadaryų paskirta dovana \$18500.

SUDEGĖ GARLAIVIS.

Norfolk, Va. Sudėgė čia garlaivis "New York". Laivas tas buvo taisomas, todėl namoma, kad ugnį užkrėtė. Padirbimas to garlaivio atstėjo \$125000.

EXPLOZIJĄ KASYKLOSE.

Monterey, Tex. Anglių kasyklose Palu atsitiko smarki dujų eksplozija. Pražuvo prie to 72 angliakasiai, didesnėj dalyj mexikonai ir japoniečiai. Iki šiol išgriebė tik 2 darbininkus, nes nuodingi garai neleidžia giliai olon jėiti. Kokios priezastis eksploziją pagimdė, dar nežinoma.

GAISRĖI.

Los Angeles, Cal. Sudėgė čia įtaisos "American Olive Co.". Sudėgė ir 100000 galionų alyvos. Nuostolius gaisro padarytas skaito ant pusės milijonų dolarių.

Gulfport, Mass. Sudėgė čia visas namų kldas; tarp sudėgusių triobų yra viešos įstaigos, du hotelai, du teatrai ir daug namų ir krautuvių.

IS DARBO LAUKO.

Scranton, Pa. Prasidėjo darbai Hampton kasyklose, bet reikėjo paliauti, nes olos buvo vandens užlietos.

Philadelphia, Pa. 2 spalio sustreikavo kaikenre policijos daktari, nenorėdami nešioti teikiamos jiems policijantų formos.

New York. Kontraktoriai išskyrė nuo darbo prigulinius prie organizacijos murininkus už su- lauzymą kontraktų.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS CAMBRIDGE, MASS.

25 rugsėjo dieną buvo prakalbos surengtos Dr-jos Lietuvos Dukterio. Kelbėtojai buvo F. J. Bagočius ir A. Antonov. Kun. Krasnickas išleikė tuos kalbėtojus, is to jam valsius išaug.

švadinio pasiūlymais, laimais ir kitokias karčiaminiais vėdais. Kam, grūdį jums tokius kalbėtojus kviesiti, kad aš turiu tokių "boby" kuri moka labai deikti kėnigius, Dieva ir bažnyčia. Ji išleikisianti uždyk.

Kuningo kelis metai netik neuženke, bet dar geriausias parėdamavo rengiamas prakalbas. Sestą valandą prisirinko jau pilnų svetainę publikos ir kuningo Krasnicko komitetas tik žiūri, kas čia bus. Pasirodė Antonov ant pagrindų ir jo žodžiai užinteresavo visus, pasi- nurmėti, bet kaip pradėjo jam visi darė visą svetainę tyktu, tiklatai vienas dievočius buvo bapradėdas turėjo nurimti

su pirštais par nosį braukti, (?) Kalbant-gi Bagočiui vėl nerimo, bet jau ne tik jis vienas, bet prisidėjo ir kitas su motere ir dar vienas vaikinas. Išėjus po prakalbų laukan, vienas, alkenį išleikęs su- šuko: Bagočiui, aš tave užmušiu. Kol kuningo Cambridge nebūvo, tokių piktumų nesigirdėjo. Du lietuvių K. ir Z., prisiklausę keiksmų ant bedievių, tą vakarą nėjo prakalbų klausyti, bet nukako į Bostoną įsigerti. Sugrįžę į Cambridge apie vidurnaktį, rado vieną alrį besėdintį ant trepų, ir tuoj už- alpuolė; ar tu, bediev, čia dar sedsi, Ir taip balsai sumušė, kad, sako, sumuštasai į penkis valandas su šiom pasauliu par- siskyrė; žmogžūdiams pasisekė pabėgti; policija jų uoliai įiesko. Gal suras.

V. Genys.

IS CHICAGO HEIGHTS, ILL. Jau 3 metai kaip lietuviai pradėjo tvirti parapiją. Yra nupirkti lotai išmokėti; turime kelis šimtus dolarių pinigų. Lotai bažnyčiai yra dailioje vietoje: prieina gatvėkariai ir geležinkelis, iš kitų miestų nesunku atvažiuoti žmo- nės. Tik darbą truko vienas lanke apsisėdęs vertelga, kuris nori, kad bažnyčia būtų prie jo pardavyklos; jis nori bažnyčią ap- sunkinti skola 8000 dol. Pasisam- dė kelis vyrus ir mergaites 15, 18 metų. Tie nuvažiojo pas vyskupą ir lietuvių darbus sutraukė. Gal vyskupas ir mano, kad biz- nierio renkama vieta yra gera, kad parapijonai ten, prie jo krautu- vės ir nori bažnyčią statyti.

25 d. rugsėjo buvo parapijos mitingas; buvo ir kuningėlis mitingą vesti. Atvažiojo kuningas Ambrazaitis. Kadangi nėra dar vietos kuningui, tai kviesta salinų. Prasidėjus mitingui, neleido pa- rapijonams nieko kalbėti, kalbėjo tik tie penki vyrai ir kuningas. Žmonės tokia tvarka nepatiko, todėl jie pradėjo skirstytis. Kun- ingas, su pasilikusiais kitais vy- rais, kį norėjo, tą ir nutarė. Ne- liakasiai, didesnėj dalyj mexikonai ir japoniečiai. Iki šiol išgriebė tik 2 darbininkus, nes nuodingi ga- rai neleidžia giliai olon jėiti. Ko- kios priezastis eksploziją pagin- dė, dar nežinoma.

Los Angeles, Cal. Sudėgė čia įtaisos "American Olive Co.". Sudėgė ir 100000 galionų alyvos. Nuostolius gaisro padarytas skaito ant pusės milijonų dolarių.

Gulfport, Mass. Sudėgė čia visas namų kldas; tarp sudėgusių triobų yra viešos įstaigos, du hotelai, du teatrai ir daug namų ir krautuvių.

Scranton, Pa. Prasidėjo darbai Hampton kasyklose, bet reikėjo paliauti, nes olos buvo vandens užlietos.

Philadelphia, Pa. 2 spalio sustreikavo kaikenre policijos daktari, nenorėdami nešioti teikiamos jiems policijantų formos.

New York. Kontraktoriai išskyrė nuo darbo prigulinius prie organizacijos murininkus už su- lauzymą kontraktų.

Winnipeg, Manitoba. Netoli nuo čia gyvenanti maskolė pagimė duynčius. Vyras užtat taip tepdyko, kad viena vaiką padavė neturintiems vaikų kaitynui nuo kurio už vaiką paėmė paršą. Tėškas tarnystės komisijai ir tokiu būdu ant urėdninkų meturi tokios

kaip pirma įtekmės politiško partijų reikalai. Tik kasžin ar civiliškos tarnystės komisija ne iš politiško susideda? Dabar gi artinasi rinkimai.

Washington, D. C. Čia likosi atidarytas tarptautiškas kalėjų kongresas. Dalyvauja delegetai 39 viešpatysčių. Prezidentui kongresas išrinktas sociologijos profesorius Chicago universiteto Charles R. Henderson.

New York, 2 spalio, apsaugo- jūmū nuo choleros sulaikyta du laivai, atvažiavusių iš Europos: vienas "Lapland" ir Antverpo, kitas "Perugia" ir Neapolio. Uždėta kvarentina; tik padarius atitinkamų bakteriologikąjį ištirimą, laivai išleis portą.

Boston, Mass., rugs. 29. T. J. Gibbin, demokratų kandidatas į kongresą, į vieną dieną pasakė net 102 prakalbas. Jis kalbėjo nepaliaudamas nuo pat ryto iki 10:45 val. vakare. Trumpa pertrauka buvo padaręs tik po 80 kalbų.

Washington, D. C. Paslaptos policijos agentai susekė piningų dirbėjus. Jauniausias jų turėjo tik 14 metų. Jie Tacomoj ir Seattle, Washington valstijoje, padirbo daug netikrų auksinių 10 dolarių, 5 dol. ir pusdoliarų.

Prigulinčių Suv. Amer. Valst. Philipinų salų Sulu archipelago sultanas Nadži Mohammed Jamarik iram II aplankė dabar Ameriką. Paduodamos čia dvi sultano fotografijos nutrauktos New Yorke.

Greenville, Miss. Pas tūlą žvejį A. F. Free penki metai atgal numirė sūnus. Tėvas nenorėjo skirties su savo sūnaus lavonu ir užbalsamavęs jį ir idėjęs grabelin, bavarinėdamas pagal Mississippi laikė jį laive iki šiolai.

J. Wright, 60 metų senis, norėjo pajūpkauti su savo žmona, 75 metų bobuta, ir jai norint atsisėsti ištraukė iš po jos krėslo. Bobutė krito žemėn ir labai susitrenkė nugarkapį. Neužlgo nuo to ir mirė. Wrightą paėmė į Chicago kalėjimą.

Suvenytose Amerikos valstijose įvežto ir čia daryto cukrus su vartota už praėjusius metus iki 30 birželio d. iš viso 7.500.000.000 svarų.

Winnipeg, Manitoba. Netoli nuo čia gyvenanti maskolė pagimė duynčius. Vyras užtat taip tepdyko, kad viena vaiką padavė neturintiems vaikų kaitynui nuo kurio už vaiką paėmė paršą. Tėškas tarnystės komisijai ir tokiu būdu ant urėdninkų meturi tokios

kaip pirma įtekmės politiško partijų reikalai. Tik kasžin ar civiliškos tarnystės komisija ne iš politiško susideda? Dabar gi artinasi rinkimai.

Washington, D. C. Čia likosi atidarytas tarptautiškas kalėjų kongresas. Dalyvauja delegetai 39 viešpatysčių. Prezidentui kongresas išrinktas sociologijos profesorius Chicago universiteto Charles R. Henderson.

New York, 2 spalio, apsaugo- jūmū nuo choleros sulaikyta du laivai, atvažiavusių iš Europos: vienas "Lapland" ir Antverpo, kitas "Perugia" ir Neapolio. Uždėta kvarentina; tik padarius atitinkamų bakteriologikąjį ištirimą, laivai išleis portą.

Boston, Mass., rugs. 29. T. J. Gibbin, demokratų kandidatas į kongresą, į vieną dieną pasakė net 102 prakalbas. Jis kalbėjo nepaliaudamas nuo pat ryto iki 10:45 val. vakare. Trumpa pertrauka buvo padaręs tik po 80 kalbų.

Washington, D. C. Paslaptos policijos agentai susekė piningų dirbėjus. Jauniausias jų turėjo tik 14 metų. Jie Tacomoj ir Seattle, Washington valstijoje, padirbo daug netikrų auksinių 10 dolarių, 5 dol. ir pusdoliarų.

Prigulinčių Suv. Amer. Valst. Philipinų salų Sulu archipelago sultanas Nadži Mohammed Jamarik iram II aplankė dabar Ameriką. Paduodamos čia dvi sultano fotografijos nutrauktos New Yorke.

Greenville, Miss. Pas tūlą žvejį A. F. Free penki metai atgal numirė sūnus. Tėvas nenorėjo skirties su savo sūnaus lavonu ir užbalsamavęs jį ir idėjęs grabelin, bavarinėdamas pagal Mississippi laikė jį laive iki šiolai.

J. Wright, 60

kurie tuos daiktus pristatė. Vaikai, kvietimai, prisipažinimai, apipilė keletą krautuvų. Vieni iš jų paimti ir pataisė namus, o du drauge su apkalbinamuoju, i kalėjimą. Suimtas J. II. pasta- tē kaučijos \$2100. Lietuviai.

IS ELDORADO, ILL.

Cia pradėjo dirbt 12 dienų rug- sėjo. Straikas traukėsi mėnesį ir 9 dienas. Darbininkai laimėjo. Dabar dirba kas dieną, pribuvu- siam nesunku darbas gauti; visos kasyklos dirba kasdieną uždarbiai didesni. Anglis 4 pėdų ir 8 colių Mokestis—51c. už toną. Algos da- bar didesnės, bet viskas pabrango, turime viską atiduoti pragyvenimui ir žmogui, kaip neturėjo nieko, taip neturės kol balsuosim už re- publikorus ar demokratų. Daugelis svieto badą kenčia straikų laike. Cia lietuvių nėra. L. C. S. B.

IS LIETUVIŲ LAIKRAŠČIŲ.

„Viltys“ (N102), p. A. Sm. pakelia klausimą apie išleidimą elementoriaus, pritaikyto Vilni- skiams dūkam. Vilniaus guber- nijos lietuvių-dūka yra tamseini už kitus ir elementorius, parašy- tas suprantamoji jiems šnektose būtų pravarė. Buto „dūka“ tar- mē skiriasi nuo suvalkiečių ir kau- niečių tarmių ne tiek savotiškai is- tarimu, kiek ypatingu leksikonu, tai yra, „žodynu“. Šių ir ki- tokių priežasčių dėlei, anot A. Sm. dūkinis elementorius labai reika- lingas.

Kas dėl leksikonu, tai jis visur daugias ar mažias skiriasi, ir ne pa dūka, bet pas žemaičius jis bus skirčiausias. Taigi ši- tuo atžvilgiu galima būtų kelti klausimas ir apie elementorių žemaičius. Vienok nekeliama. Laikraštė lietuvių kalba lygiai visoms tarmėms, rasi išskiriant su- valkines, todėl ir dar tabesirodo svertima. Bet ir čia nieko nedary- ta žmonių pakankimui; jai bent tiek dalykai atsimainė, kad kaun- skiai su savo tarmių ypatybėmis pradeda imti viršū at suvalkiečių, nes ir rastiųj pirmasimė rolės: užviespatavo beveik išskirtinai Kauno gubernija.

Elementorius, vien dūkam pa- rašytas, būtų nereikalingas, jaigu lietuvių elementoriai būtų suren- gti, vartojant bendrus visoms tar- mės žodžius ir nededant jokių tarmių bei šnektinų. Tokiam elementoriui surengti žinoma rei- kia jai ne visų tai bent daugū- mos tarmių ir jų leksikonų paži- nimo, o to kaip tik trūko esančių elementorių rengėjams. — Mums rodo, ne apie dūkų elementorių reikia kelti klausimas, bet apie to- kius, kurs būtų lygiai suprantamas visoms tarmėms ir patarnautų. Ki- taip galėtume susilaukti elemen- torių babilonijos.

Kaikurie lietuvių jaunūmėnės Lietuvoje užsidėję mintim įkurti gimnazistikos draugijas. Pirmas prabilo tame dalyke „Viltys“ L. Gira. Dabar atsiliepia kitas A. Dirsė.

„Žinodami — sako, — jog gimnazistika reikalinga jaunū- mēnei, stengimės, kad būtų inkurtos gimnazistikos draugi- jos. Juk tik jos tegali iš- auklėti mus tvirtais ir gra- žiais, ypač miestelėnams.“

Be abejonės būtų metas lietu- vių jaunūmēnei pasiekti geras u- rėdžio paveikdas. Anglų be an- rėdžių mokyklose ir universitetuose dienutinė ir svarbiausi besimok- rančiųjų promogė yra visokeriopų ru- šių mąstytinomis ir žaismės. Už- ai anglų mokyklos juomžiausia gamina ištvyžli. Žinoma, i žais- nės gal čia ir per smarkiai įsi- varoma, taip kad ir sveikata kar- rais prarandama, bet vis jau ge- riau tai, negu netekimas svei- atos visokiais kitokiais būl- is, suristas tankiai su doro pradū- mu bei protišku smūnėkimu. Gimnazistika ir žaismės, protinai jas pavartojant, galėtų mums su- teikti daug gero.

Isikurusi „Lietuvių Blaivinkų Sanjunga Amerikoje“ atsišauki- mu, tilpusiu „Draugo“ 39 nr., kviečia blaivybės platintų „visus dūsių ganytojus, šviesos platinto- jus, rašytojus, oratorius ir visus, kam tik rūpi tautos gerovė bei pa- keliamas.“

Blaivinkų sąjungoje esą du są- narių skyriai: visai neragaujančių ir vadinamųjų „gėrimų ir raginjan- tų“.

Šių tik po truputį. Beto są- jungos sąnariai sutveria lyg pa- šalpinę draugiją išmokančių \$100 posmetinės.

Prisidėjus i šią sąjungą ir dargi i „visai neragaujančių“ sąnarių skaicių visiemis mūsų dūsių ga- nytojams, sąjunga g. ir turėtų pa- sisekimą ir mōrs i dalies atliktų labai naudingą labai reikalingą dar- bą. Tik ar dūsių ganytojai tik- rai prisidės ir panorės būti pinu- tinių gyvū pilnos blaivybės pavei- du? Kaikurie—taip, bet sulig dau- gumos abejotina: įsiterėjusios li- gos sunkiai beįgydomos. O juk be gyvū paveikdo i mokytojų pu- sės blaivybės darbas vargiai būu seksis.

„Tėvynės“ redaktorių K. Vidi- kų tiek užavėjo ginčai su „Draugu“, kad jis net eilėmis pradėjo juos rašyti. Tik, ant nelaimės, juos eilės yra silpniausias argumentas, o pats jau eilių griežimos liū- dytų, kad logiški argumentai iš- seikė. Prieš tvirtą ir nuoseklų, reikia pripažinti, „Draugo“ logi- kumą tegalėtų atstovėti jam lygas ginklas, bet ne... prozaikoj Vidi- kinė poezija.

Dr. J. Sliupas vadinėjo pagal Naująją Angliją, sakydams pra- kalbas. Dabar „Keleivio“ 39 nr. trumpai papasakoja savo kelionės įspūdžius.

„Pasakiau bent 17 kalbų ir mačiau daug jaunūmėnės, kuri mintija, svarsto, kuri mo- kina ir užsidega idealais ateities... Nesakau, kad vi- sur ir visi tautiečiai būtų už- emę vietas kovoję už tautos būvį ir apšvietimą tokią, ko- kios linkėtinos, bet pripažįstu, kad pakraipia, žmonių yra lin- kusi laisvėn — medžiagiskam, protiskam ir politiskam...“

Apskritai iš kelionės dr. J. Sliu- pas gavęs gerus įspūdžius, žmonės jį visur gerbia gražiai. Kelionė- jė jis visur nepabijojęs „tamsybės lizdą su kačerga pažarstyti“ ir per- sitikinęs, kad „nebekakina liau- dies jau bibliškos pasakos ir žy- dų prietarai, skelbiami bažnyčioje“. Šita-gi apraška daktarą nuosir- dziai džiugina...

Iš Pittsburgo rašoma i „Kelei- vį“, jog pittsburgiečiai neužilio- turėjusio laikaščius: lig šiol lei- dziamas „Dilegas“ ir ketinantį pa- sirodyti naują laikraštį „Sviturį“, kurio leidejas būsis tūlas J. P.

„Keleivio“ 39 nr. išėjo jau pa- didintas: 8 puslapių po 6 kolum- nas. Kaina kol-kas pasiliekan- ta pati, nuo naujų metų būsiant truputį pakelta.

Imigracija Amerikon pereiniais metais.

Amerikos imigracijos ir na- turalizacijos biuro pagarsino ži- nias apie imigrantus už perei- tus valdžius metus (nuo 1 lie- pos 1909 m. iki 30 berželio 1910 m.).

Pereiniais metais Amerikon at- keliavo svertimtaučių 1.041.570, įvairių tautų (ne amerikėnų) Ame- rikos pyliečių — 156.467, viso la- bo 1.198.037.

Sitate skaičiuje lietuvių ne Amerikos pyliečių atkeliavo 22.714, lietuvių Amerikos pyliečių — 628, iš viso lietuvių — 23.342. — Iškelio i Amerikos lietuvių ne pyliečių — 1812, lietuvių pylie- čių — 603, viso labo 2.415.

Visų tautų ne Amerikos pylie- čių atkeliavo po šitiek: afrikėnų (juodųjų) — 4.966, armėnų — 5.508, čekų ir moravų — 8.462, bulgarų, serbų — 15.130, chinų — 1.170, kroatų ir slavėnų — 39.562, kubiečių — 3.331, dalmatų, bosniakų, herzegovinėnų — 4.911, danų ir flamandų — 13.012, indų 1.782, anglų — 53.498, finų — 15.736, prancūzų — 21.107, vokiečių — 71.380, graikų — 39- 135, žydų — 84.260, airių — 38.382, italų (šiaur.) — 30.780, italų (piet.) — 192.673, japonų — 2.798, korejiečių — 19, lie- tuvių — 22.714, magaryų (veng- rų) — 27.302, mexicanų — 17- 760, i Pacific salų — 61, lenkų — 128.348, portugalų — 7.657, rumunijiečių — 14.199, rusų — 17.294, rusinų — 27.907, scan- dinavų — 52.037, škotų — 24- 612, slovakių — 32.416, ispanų — 5.837, Amerikos ispanų — 900, syrų — 6.317, turkų — 1.283, Valijos gyv. — 2.244, vakar- indėnų (be kubiečių) — 1.150, ki- tokių tautų — 3.330.

Pastebėtina, kad šiais pereiniais Amerikos valdžiais metais (iki 30 birž. 1910). imigracija Ame- rikon labai padidėjo, sulyginus su užpereiniais (iki 30 birž. 1909): pereiniais metais atkeliavo 1.041- 570, o užpereiniais — 751.786, tai- gė pėrvirsi — 289.784. — Iš pa- vienų tautų mažiau atkeliavo tik chinų, kubiečių, japonų ir magy- rų (vengrų): chinų pirm. 1841, dabar 1.170 kubiečių pirm. 3.380, dabar 3.331 japonų pirm. 3.275, dabar 2.798 vengrų pirm. 28.704, dabar 27.302.

Chinų ir visuomet ne daugias kaip po 2 tūkstančių atkeliavo Amerikon (tik 1904 m. buvo at- keliavę 4.327), bet japonų pirmą atkeliavusio gana daug: dešimt- metį atgal (1900) jų buvo at- keliavę 12.628, o dar 1907 m. skaičius atkeliavusių Amerikon ja- ponų siekė net 30.824, dabar-gi skaičius atkeliavusių nepasiekė nei trijų tūkstančių. Japonai, ma- tyt, namie pradeda geriaus įsai- syti ir liaujasi keliavę Amerikon aukso kalnų jieskotų; japonų da- bar daugias iškeliavę i Ame- rikos, negu atkeliavę jon, nes ant 2.798 atkeliavusių buvo 4.377 iš- keliavusių. — Vengrų imigra- cija Amerikon taip-gi sparčiai ma- žėja: 1907 metais vengrų buvo atkeliavę net 60.071, o dabar tik 27.302, taigi daugias kaip per- pus mažiau.

Užtai visos kitos tautos nesil- iauja keliavę Amerikon. Labiau- sia auga slaviskųjų tautų imigra- cija, o ypač lenkų. Pereiniais metais iš visų ateivių daugias kaip ketvirta dalis buvo slavai, o iš jų beveik pusė — lenkai. — Visokių tautų žmonių iš Rosijos atkeliavo 186.792. — Pagal vie- patysčių—daugiasia duoda Ame- rikai ateivių šios: Italija 215.537, Rosija 186.792, Austrija 135.793, Vengrija 122.944 — taigi labiau- sia nukurdusios viešpatystės. — Lietuvių pastaraisiais metais at- keliavo beveik daugias negu ko- kizės kitais metais, nes tik 1907 m. lietuvių buvo atkeliavusių 884. — Geresnio palyginimo dėlei padedame lietuvių imigrantų skaičių už 10 metų: 1900 m. lietuvių atkeliavo—10.311 1901 m. lietuvių atkeliavo—8.815 1902 m. lietuvių atkeliavo—11.629 1903 m. lietuvių atkeliavo—14.432 1904 m. lietuvių atkeliavo—12.870 1905 m. lietuvių atkeliavo—18.604 1906 m. lietuvių atkeliavo—14.257 1907 m. lietuvių atkeliavo—25.884 1908 m. lietuvių atkeliavo—13.720 1909 m. lietuvių atkeliavo—15.254 1910 m. lietuvių atkeliavo—22.714

Iš šitų skaitlinių matyt, kad ir lietuvių imigracija Amerikon sparčiai auga. Žinias apie tai, ko- kio amžiaus lietuviai daugiasia keliavę Amerikon, buvom pada- vę viename pirmesniųjų „Lietu- vos“ numerių (N. 36).

Devyniosdešimties metų atgal Amerikon iš viso vienis metais tiek neatkeliavusio žmonių, kiek dabar atkeliavę vieni lietuvių. Paveizdan, 1820 metais iš viso Amerikon buvo atkeliavę 5.385 žmonės, 1831 metais — 22- 633 (mažiau negu pereiniais me- tais lietuvių). Amerikon pradėjo atkeliavę daugias kaip pusė mi- lionų žmonių tik nuo 1881 metų. Bet ir nuo tų metų ne kartą atkeliavusio žmonių i metus ma- žiau kaip pusė milijono. Dar nesė- niai, 1897 metais atkeliavusių Amerikon skaičius siekė 230.832, o gi ir 1901 metais tik 487.918. Praplūpo važiuoti Amerikon nuo 1903, 1904 1905 metų. 1905 me- tais pirmą syk Amerikon atke- liavo daugias kaip milijonas žmo- nių (1.026.499). 1906, 1907 ir dabar 1910 metais atkeliavusių skaičius taip jau peržengė milijoną.

Prasidėjus tokiai didelei imi- gracijai, Amerikos valdžia priver- sta buvo suvaržyti ateivystę, ir dabar įleidžiama Amerikon tik sveiki žmonės, turint beto nema- žiaus \$25. piningais. — Pereiniais valdžiais metais valdžia neįleido Amerikon 24.270 atvažiuosiu žmonių. Kad geriaus matytųs, kokie žmonės neįleidžiami Ame- rikon, surašome neįleistųjų skaičių pagal priežasčių: 181 epileptikų 198 d. — iki šiai dienai suvedama vi- sos atbraižos. Visur minimieji šiame straipsnyje metai yra Ame- rikos valdžiečių.

128.348, portugalų — 7.657, rumunijiečių — 14.199, rusų — 17.294, rusinų — 27.907, scan- dinavų — 52.037, škotų — 24- 612, slovakių — 32.416, ispanų — 5.837, Amerikos ispanų — 900, syrų — 6.317, turkų — 1.283, Valijos gyv. — 2.244, vakar- indėnų (be kubiečių) — 1.150, ki- tokių tautų — 3.330.

Pastebėtina, kad šiais pereiniais Amerikos valdžiais metais (iki 30 birž. 1910). imigracija Ame- rikon labai padidėjo, sulyginus su užpereiniais (iki 30 birž. 1909): pereiniais metais atkeliavo 1.041- 570, o užpereiniais — 751.786, tai- gė pėrvirsi — 289.784. — Iš pa- vienų tautų mažiau atkeliavo tik chinų, kubiečių, japonų ir magy- rų (vengrų): chinų pirm. 1841, dabar 1.170 kubiečių pirm. 3.380, dabar 3.331 japonų pirm. 3.275, dabar 2.798 vengrų pirm. 28.704, dabar 27.302.

Chinų ir visuomet ne daugias kaip po 2 tūkstančių atkeliavo Amerikon (tik 1904 m. buvo at- keliavę 4.327), bet japonų pirmą atkeliavusio gana daug: dešimt- metį atgal (1900) jų buvo at- keliavę 12.628, o dar 1907 m. skaičius atkeliavusių Amerikon ja- ponų siekė net 30.824, dabar-gi skaičius atkeliavusių nepasiekė nei trijų tūkstančių. Japonai, ma- tyt, namie pradeda geriaus įsai- syti ir liaujasi keliavę Amerikon aukso kalnų jieskotų; japonų da- bar daugias iškeliavę i Ame- rikos, negu atkeliavę jon, nes ant 2.798 atkeliavusių buvo 4.377 iš- keliavusių. — Vengrų imigra- cija Amerikon taip-gi sparčiai ma- žėja: 1907 metais vengrų buvo atkeliavę net 60.071, o dabar tik 27.302, taigi daugias kaip per- pus mažiau.

Užtai visos kitos tautos nesil- iauja keliavę Amerikon. Labiau- sia auga slaviskųjų tautų imigra- cija, o ypač lenkų. Pereiniais metais iš visų ateivių daugias kaip ketvirta dalis buvo slavai, o iš jų beveik pusė — lenkai. — Visokių tautų žmonių iš Rosijos atkeliavo 186.792. — Pagal vie- patysčių—daugiasia duoda Ame- rikai ateivių šios: Italija 215.537, Rosija 186.792, Austrija 135.793, Vengrija 122.944 — taigi labiau- sia nukurdusios viešpatystės. — Lietuvių pastaraisiais metais at- keliavo beveik daugias negu ko- kizės kitais metais, nes tik 1907 m. lietuvių buvo atkeliavusių 884. — Geresnio palyginimo dėlei padedame lietuvių imigrantų skaičių už 10 metų:

1900 m. lietuvių atkeliavo—10.311 1901 m. lietuvių atkeliavo—8.815 1902 m. lietuvių atkeliavo—11.629 1903 m. lietuvių atkeliavo—14.432 1904 m. lietuvių atkeliavo—12.870 1905 m. lietuvių atkeliavo—18.604 1906 m. lietuvių atkeliavo—14.257 1907 m. lietuvių atkeliavo—25.884 1908 m. lietuvių atkeliavo—13.720 1909 m. lietuvių atkeliavo—15.254 1910 m. lietuvių atkeliavo—22.714

Iš šitų skaitlinių matyt, kad ir lietuvių imigracija Amerikon sparčiai auga. Žinias apie tai, ko- kio amžiaus lietuviai daugiasia keliavę Amerikon, buvom pada- vę viename pirmesniųjų „Lietu- vos“ numerių (N. 36).

Devyniosdešimties metų atgal Amerikon iš viso vienis metais tiek neatkeliavusio žmonių, kiek dabar atkeliavę vieni lietuvių. Paveizdan, 1820 metais iš viso Amerikon buvo atkeliavę 5.385 žmonės, 1831 metais — 22- 633 (mažiau negu pereiniais me- tais lietuvių). Amerikon pradėjo atkeliavę daugias kaip pusė mi- lionų žmonių tik nuo 1881 metų. Bet ir nuo tų metų ne kartą atkeliavusio žmonių i metus ma- žiau kaip pusė milijono. Dar nesė- niai, 1897 metais atkeliavusių Amerikon skaičius siekė 230.832, o gi ir 1901 metais tik 487.918. Praplūpo važiuoti Amerikon nuo 1903, 1904 1905 metų. 1905 me- tais pirmą syk Amerikon atke- liavo daugias kaip milijonas žmo- nių (1.026.499). 1906, 1907 ir dabar 1910 metais atkeliavusių skaičius taip jau peržengė milijoną.

Prasidėjus tokiai didelei imi- gracijai, Amerikos valdžia priver- sta buvo suvaržyti ateivystę, ir dabar įleidžiama Amerikon tik sveiki žmonės, turint beto nema- žiaus \$25. piningais. — Pereiniais valdžiais metais valdžia neįleido Amerikon 24.270 atvažiuosiu žmonių. Kad geriaus matytųs, kokie žmonės neįleidžiami Ame- rikon, surašome neįleistųjų skaičių pagal priežasčių: 181 epileptikų 198 d. — iki šiai dienai suvedama vi- sos atbraižos. Visur minimieji šiame straipsnyje metai yra Ame- rikos valdžiečių.

128.348, portugalų — 7.657, rumunijiečių — 14.199, rusų — 17.294, rusinų — 27.907, scan- dinavų — 52.037, škotų — 24- 612, slovakių — 32.416, ispanų — 5.837, Amerikos ispanų — 900, syrų — 6.317, turkų — 1.283, Valijos gyv. — 2.244, vakar- indėnų (be kubiečių) — 1.150, ki- tokių tautų — 3.330.

Pastebėtina, kad šiais pereiniais Amerikos valdžiais metais (iki 30 birž. 1910). imigracija Ame- rikon labai padidėjo, sulyginus su užpereiniais (iki 30 birž. 1909): pereiniais metais atkeliavo 1.041- 570, o užpereiniais — 751.786, tai- gė pėrvirsi — 289.784. — Iš pa- vienų tautų mažiau atkeliavo tik chinų, kubiečių, japonų ir magy- rų (vengrų): chinų pirm. 1841, dabar 1.170 kubiečių pirm. 3.380, dabar 3.331 japonų pirm. 3.275, dabar 2.798 vengrų pirm. 28.704, dabar 27.302.

Chinų ir visuomet ne daugias kaip po 2 tūkstančių atkeliavo Amerikon (tik 1904 m. buvo at- keliavę 4.327), bet japonų pirmą atkeliavusio gana daug: dešimt- metį atgal (1900) jų buvo at- keliavę 12.628, o dar 1907 m. skaičius atkeliavusių Amerikon ja- ponų siekė net 30.824, dabar-gi skaičius atkeliavusių nepasiekė nei trijų tūkstančių. Japonai, ma- tyt, namie pradeda geriaus įsai- syti ir liaujasi keliavę Amerikon aukso kalnų jieskotų; japonų da- bar daugias iškeliavę i Ame- rikos, negu atkeliavę jon, nes ant 2.798 atkeliavusių buvo 4.377 iš- keliavusių. — Vengrų imigra- cija Amerikon taip-gi sparčiai ma- žėja: 1907 metais vengrų buvo atkeliavę net 60.071, o dabar tik 27.302, taigi daugias kaip per- pus mažiau.

Užtai visos kitos tautos nesil- iauja keliavę Amerikon. Labiau- sia auga slaviskųjų tautų imigra- cija, o ypač lenkų. Pereiniais metais iš visų ateivių daugias kaip ketvirta dalis buvo slavai, o iš jų beveik pusė — lenkai. — Visokių tautų žmonių iš Rosijos atkeliavo 186.792. — Pagal vie- patysčių—daugiasia duoda Ame- rikai ateivių šios: Italija 215.537, Rosija 186.792, Austrija 135.793, Vengrija 122.944 — taigi labiau- sia nukurdusios viešpatystės. — Lietuvių pastaraisiais metais at- keliavo beveik daugias negu ko- kizės kitais metais, nes tik 1907 m. lietuvių buvo atkeliavusių 884. — Geresnio palyginimo dėlei padedame lietuvių imigrantų skaičių už 10 metų:

1900 m. lietuvių atkeliavo—10.311 1901 m. lietuvių atkeliavo—8.815 1902 m. lietuvių atkeliavo—11.629 1903 m. lietuvių atkeliavo—14.432 1904 m. lietuvių atkeliavo—12.870 1905 m. lietuvių atkeliavo—18.604 1906 m. lietuvių atkeliavo—14.257 1907 m. lietuvių atkeliavo—25.884 1908 m. lietuvių atkeliavo—13.720 1909 m. lietuvių atkeliavo—15.254 1910 m. lietuvių atkeliavo—22.714

Iš šitų skaitlinių matyt, kad ir lietuvių imigracija Amerikon sparčiai auga. Žinias apie tai, ko- kio amžiaus lietuviai daugiasia keliavę Amerikon, buvom pada- vę viename pirmesniųjų „Lietu- vos“ numerių (N. 36).

Devyniosdešimties metų atgal Amerikon iš viso vienis metais tiek neatkeliavusio žmonių, kiek dabar atkeliavę vieni lietuvių. Paveizdan, 1820 metais iš viso Amerikon buvo atkeliavę 5.385 žmonės, 1831 metais — 22- 633 (mažiau negu pereiniais me- tais lietuvių). Amerikon pradėjo atkeliavę daugias kaip pusė mi- lionų žmonių tik nuo 1881 metų. Bet ir nuo tų metų ne kartą atkeliavusio žmonių i metus ma- žiau kaip pusė milijono. Dar nesė- niai, 1897 metais atkeliavusių Amerikon skaičius siekė 230.832, o gi ir 1901 metais tik 487.918. Praplūpo važiuoti Amerikon nuo 1903, 1904 1905 metų. 1905 me- tais pirmą syk Amerikon atke- liavo daugias kaip milijonas žmo- nių (1.026.499). 1906, 1907 ir dabar 1910 metais atkeliavusių skaičius taip jau peržengė milijoną.

Prasidėjus tokiai didelei imi- gracijai, Amerikos valdžia priver- sta buvo suvaržyti ateivystę, ir dabar įleidžiama Amerikon tik sveiki žmonės, turint beto nema- žiaus \$25. piningais. — Pereiniais valdžiais metais valdžia neįleido Amerikon 24.270 atvažiuosiu žmonių. Kad geriaus matytųs, kokie žmonės neįleidžiami Ame- rikon, surašome neįleistųjų skaičių pagal priežasčių: 181 epileptikų 198 d. — iki šiai dienai suvedama vi- sos atbraižos. Visur minimieji šiame straipsnyje metai yra Ame- rikos valdžiečių.

rofesionalinių elgetų 9 aršų 11 anasų i patapsiančius el- getomis 13.907

tokių, apie kuriuos daktarai palidėjo, kad jie kame nors yra nesveiki protis- kai ar kūniškai 312 kontraktuotų darbininkų 1.786 palydovų 349 neturintų 16 metų ir va- žiuojančių be tėvų 296 kriminalistų 586 poligamistų 134 anarhistų 5 prostitucijų ir nedorisų mo- terų 316 merginų ir moterų vyliotojų 59 neturintų pasportų 819 pagal akty apie chinų ate- ivystės suvaržymą 819 gyvenančių i prostitucijų mantos 1

Pagal tautų daugiasia buvo ne- įleista Amerikon: italų — 3.687, mexikonų — 2.713, lenkų 2.086, graikų — 1.954, žydų 1.567, ang- lų — 1.041, chinų 909, bulgarų, perbų ir juodkalniečių—825, ru- sinų 869, kroatų ir slovėnų 717.

Lietuvių pereiniais metais neįleista Amerikon 371. (Taigi viso-pro- viso pereiniais metais važiuo Ame- kon 23.713 lietuvių).

Ateiviams ne tik varžoma įva- žiuoti Amerikon, bet jie ir grąžina- mi i Amėikos. Tokių pagyvenusių Amerikoje ateivių pereiniais metais sugrąžinta iš Amerikos 2.695, jų tarpe 34 lietuviai.

Patįs lietuvių išvažiuoja i Ame- rikos labai po nedaug: 1909 me- tais lietuvių išvažiuo i Ame- rikos 1.990 žmonių, o 1910 m. dar mažiau — 1.812.

Šių metų rugpjūčio mėnesį lie- tuvių atvažiuo Amerikon 1928.

Dėl p. Varkalos bas- kelbimo.

„Lietuvos“ No. 38. pasakoda- mas apie Valparaiso mokyklą p. Varkala dang nebūtų dalykų pa- sakė. Jis, matyt, pat dalykų ne- žinodamas, savo žinias sėmė iš ne- tikusių šaltinių ir pasakė, kad ste- tengei suaudoti savo paties žinias. Sitokis padavinimas netenka ži- nių negali neįteikti plačiai vi- suomeni ir mēs to negalime pra- leisti tylosis. Jis sako, kad Val- paraiso mokyklon pirmą nemo- kančius skaityti nē rašyti, kad čia užtenka tūl metų skaityti „pra- tupėti“ ir gauni diplomą; kad lie- tuviai mokiniai automobiliais va- žinėja, dolarius ir kėpas vistas iš mazelgiu nuo dėdėnų imą ir tt.

To visko čia visai nėra. Nemo- kančių skaityti ir rašyti čia ne- priima, ir diplomai yra duodami ne už tam tikrą metų skaitytį, bet už mokėjimą. Vaidūni, štai, čia šešis metus diplomą ganti, o Dambrauskas tokį pat laipsnį gavo keturius metus pabūvęs. Taip-gi netiesa, kad lietuviai mo- kiniai automobilius važinėja ir keptomis vištomis esą lepinami. P. Varkala turbūt tą viską sapnavo pats savo šetroje ant kalnelio, Val- paraiso vėdėdamas, ir paskui manė, kad lietuviai mokiniai tą viską turi. Čia giminių užlaikomyj yra neduga, ir jie nieko tokio nemato. Tiesa, jie mato automobilius va- žinėjant ir vištas valgant, bet tik kitus. Likusieji dažniausiai buvėmės minto ir atliekami nuo mokslo laiką praleidžia val- gyklose prie indų plojimo, arba savo kambaryje, chinams darba paverždami, savo baltinius skal- bia.

Vienok už tas klaidingas žinias mēs p. Varkalos taip daug nekalti- name. Mēs jį kaltiname, kad jis šitą mokyklą peikia lietuvių vi- suomeni. Tiesa, jis sako: „ro- dijų ir dorysių važiuoti Valpa- raison mokyti“, bet apelsinų vėl tvirtina: „bet jaigu—manai ten is- mokiėti amatą, tai apsirinki“. Beto dar mēs žinome, kad p. V. ir Chi- cagoje šitą mokyklą viešame susirin- kime peikė, sakydams, kad tie, ku- rie čia važiuoja mokyti, tik veltui laiką praleidžia ir jis nē vienam nepatariąs ten važiuoti. Tas skan- ba juokingai, vistik kaip kad sa- kytum: „Te, šunie, dešra, bet tu visko neimk“.

Bet šita mokykla išmokina ama- to ir profesijos, nors p. V. ir ne- mato, kad „buys Valparaiso uni- versitete, aciū mokslui kurį tēnai įgijo, būtų užėmęs vietą vertą pa- gyrimo“. Tokių žmonių mēs tu- riame ne vieną. Tokias vietas užima štai p. Vidiķas, Balutis, Le- vedis, Giraitis, Dr. Brinza, Vit- kus, Liutkauskas, Leščinskas, Bra- ūys, Ramanaukas ir kiti. Visi jie savo vietas įgijo aciū tam mo- kymui, kurį čia gavo. Ir tokių žmo- nių lietuvių visuomenē sulauks ir laukias iš šitos mokyklos. Iš fabar esančių moksleivių daugias mokinas pradinį ir augšesnį moks- lų: 2 aptiekorystės; 1 tiesų; 2 matininkystės; 2 medicinos; 2 pedagogijos; keli dailės, vie- ras kalbų skyriuje, daugias ko- nercijos, amatų (staliorystės, lejininkystės ir t. t.), — jie vi- si savo paimtas mokslo šakas pa- paigės čia, išskyrus mediciną, ku- rios mokymai du metai pabči- giami Chicagoje, gaus sau tinka- mas vietas taip, kaip ir iš kiekvie- nos kitos mokyklos ir bus naudin- gais visuomenē nariams.

Selmių žinoma, atsiranda

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussay,

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

gijos ir ima dalyvumą visuomeniškose tikėjimiskose veiksmuose, kaip ir kad jis teigė būtinai priklauso prie vieno keturių Madschabų. Tokiu būdu judėjimas sufi, kuris iš pirmo, tarytum, turėjo paversti islamą į niekus, buvo įvestas rubežiuose ir dabar pas suminis yra vienu tikriausių būdų tikėjimiskos mąsties sužadimui ir jos veikybės palaikymui.

53. ŠIITAI.

Nuostantimo raštai. G. von Flomen, Recherches sur la domination arabe, le chittisme et les croyances messianiques sous le Khalifat des Omayyades (Verhand. Kon. Akad. Amsterdam 1894). K. Snouk Hurgronje, Der Mahdi (Revue Coloniale internationale 1898). G. D. Von Gelder, Mohitar de patche profet (1898). M. J. de Goeje, Memoire sur les Carmathes de Bahrein et les Fatimides (1886). S. Giviar, Fragments relatifs a la doctrine des Ismaélites (1874). Sylvester de Saal, Exposé de la religion des Druzes (II t. 1338). W. Stenfeld, Geschichte der Fatimiden-Schäfer (1881). Deffremere, Essai sur l'histoire des Ismaélites ou Batiniens de la Perse puis l'Inde sous le nom d'Assassins (J. A. 1869). S. Giviar, Un Grand maître des Assassins (J. A. 1887, I.). G. Goldziher, Beiträge zur Literaturgeschichte der Schi'a und der sunnitiischen Polemik (1874).

Šiitų tikėjimas aprašytas pas N. W. E. Ballie, Adigest of the Mohammedan Law. Imamega code (1869). A. Querry, Recueil de lois concernant les Musulmans Schyites (2 t. 1871-72).

Visai kitaip vystėsi šiitų tikėjimas, negu sunitų. Šitos antros didelės mahometonų šakos atsiradimą mes jau išdėjom trumpai ir nurodėme, kad iš pradžių šitas vardas priklausė Ali šalininkams, kokia jų dvasios pakraipa nebutų buvusi, nors didelę jų dalį pripažino Ali ir jo padermę įstatymiskos teorijos atstovais. Ant nelaimės Alidai pasirodė mažai tinkamais pasekmingai lošti savo rolę: vyresnys Ali, Hassan, tuojau atsiskė nuo savo teisių naudai Omojadu Muavijos, jaunesnysis gi Gusein drąsiaus požiūgyje Kufon 680 m. nukentėjo kankinio myrį. Po šitam tarp Alidų šalininkų išėjo pasidalinimas į dvi puses: diduma pripažino imamo teisę išimtinai Hassan ir Gusein sunums, remdamiesi tuomis, kad šitie Ali suns be to buvo pranašo anukais, (per Fatimā); kiti gi išrinko trečią Ali sunų, nuo jo kitos pačios, vardu Mohammed-ibn-al-Chanafidza, nežinurint, kad jis neturėjo noro imti ant savęs politiškas priedermes ir Mekkoje vedė dievobaimingą ir nuošalų gyvenimą. Tuo tarpu vienas spekuliantas, rods originališkas asmuo, vardu Muchtar, prisidėjęs jo vardu, idant Kufoje iškelti, teisybė neilgam, sukilimo vėluok, ir atkurstinti už Guseino myrį jo mūšikams. Šitam jis sakė, kad jis turėjęs nuo Dievo apreiškimą ir visokią vyliais patikę žmones apjaukti; bet galiausiai jis likosi užmuštas mušyje. Bet Mohammedo pasekėjai vis dar nesiliovė buvę ir net kaip jis 700 m. numirė, išėjo paskalas, jog jis yra gyvas, pasilėpęs kur ten Radva kalne ir vakarus nuo Medmos ir kuomet-nors vėl sugrįžęs. Tam panašų skelbė dar mirus Ali tulas Abdallah-ibn-Saba, turbūt atsivertęs žydas, tvirtindamas, jog Ali yra gyvas, jog griausms tai jo balsas, žaibas jo kardas ir jog jis pats ateis užtvoksti ant žemės teisumui, nes ji dabar pilna yra neteisybių. Tokiu būdu galima sakyti, kad žydiškasis mokslas apie Mesiją šitoje dėsnyje yra pritaikomas prie Ali; mokslas apie pasilėpusį imamą iš pradžių pasirodė islamu tarytum tik, kad duoti progą apgavikams ir spekuliantams lošti tarpininkų rolę. Abbasidai, Abbaso, pranašo dėdės ainiai išdarinėjo tai su puikiausia pasekme. Šitai, antroje Omojadų valdymo pusėje jie siuntinėjo visur savo misijonierius (dais) skelbti pranašo seimynos naudai, nemintį vardo ir veikiant neva naudai tulo Ali ainio, kuris, idant nekompromituoti savęs, norėjo savo vardą iki laikui užslėpti. Misijonieriai puikiai savo darbą atliko ir rado daug pasekėjų rytinėse viešpatybes provincijose, Chorazane, kur aplinkybės ypatingai buvo šitam patogios. Visa kam gana susiruos, Abu-Muslim iškėlė juoda sukilimo vėluok: paskutinis Omojadų chalisas Mervan II buvo sumuštas 750 m. mušyje ties Zaba ir rado sau myrį Aigipte. Tas pats likimas ištiko didesnę jo seimynos narių dalį ir Abbasid Abul-Abbas užėjo ant chalių sosto. Apgauti Alidai ir jų šalininkai pasitenkino pasaka, buk Abu Gasim, Mohammedo-ibn-al-Chanafidza sunus savo įstatymiskais teisės perdavė Ali-ibn-Abdallahui-ibn-abbasui. Bet ne visi davė save tuomi apgauti; tai čia, tai ten kilo atlidiskieji maistai pasidarė ypatingai pavojingais valdant antram Abbasidui Mansurui; bet šitas veiklus valdovas su drąsia energija pataikė juos apmalšinti ir išvengti pavojaus, teip kad ir ant toliaus Abbasidai sosto paliko savo pasekėjams.

Prie šito reikia pridėti, kad griežtai įstatymiskieji šiitai nenorėjo turėti jokio reikalo nė su Mohammedu, nė su Abu Gasimu, nesekant juo apie Abbasidus, kadangi jie pripažino tik Fatimos ainį. Vienas šiitų paskutinių vardu Zeid, valdant Omojadui Gisam, bandė sukelti maistą Kufoje, kuris vienok tuojau nutilo, jam likus nugalabintu (740). Vienok jo pasekėjai, kuriuos vadina Zeididza, arba Zeiditais, likosi ištikimais jo ainiams; tuli paskutinių vėliaus įsteigė dinastijas Deileme ir Tabaristane, kiti pietvakarinėje Arabijoje (Sanaa). Šitie zeiditai tarp šiitų užima ypatingą vietą, nes jie, priešingai tikriems šiitams, pripažįsta Abu Bekrą ir Omarą įstatymiskais chališais ir tikėjimo klausimuose seka mutazilitų mokslą. Įstatymas jų apskritai sutinka su sunnitišku ir tik antraeiliniuose klausimuose nuo jo skiriasi.

Kiti šiitai Zeido savinimus atmetė ir pripažino teises jo broliui Mohammedui; juos paprastai vadina imamidza, — teipogi "garbintojais dvylikos", nes jie pripažįsta dvyliką sekantių vienas po kitam imamų, butent: Ali, Hassaną, Guseiną, Ali Mohammedą, Džafarą, Musą, Ali-ar-Ridchą, Mohammedą, Ali Naki, Hassan Askari ir Mohammedą. Visi jie be trijų pirmutinių ir Ali-ar-Ridcho aplamai buvo dievobaimingais mahometonais, niekuomet neturėjusiais politiškos svarbos. Ali-ar-Ridchui parsijėjo duoti savo vardą suvenijimo tikslui sekamam chaliu Al-Mamuno, to paties, su kuriuo jau turėjome progą susipažinti kaip su mokslo globėju ir Mutazilitų draugu. Ali-ar-Ridch buvo sužadėtuos su viena chaliu dukteru ir apsauktas sosto įpėdiniu; jo vardą pradėjo net ant pinigų mušti ir zalio Alidu vėliava buvo Al-Mamuno priimta. Sumanymas buvo neblogai sumastyta patraukimui šiitų Abbasidų pusėn; vienok ji nenusidavė, aciū didžiausio sunnitu gardo (Bagdado) priešingumui, po ko Ali kaip sykis į laiką numirė (818), tur but chaliu nuuodytas. Jo Kapas Mešchede ir po šiai dienai yra viena iš tankiausių lankomų maldininkais vieta, greta su Kerbela, kur numirė Gusein ir Nedžefu, kur, kaip menama, palaidotas chalisas Ali; paskutinės dvi vietos yra turkų apskrityje. Šitos trys šventos vietos šiitams atstovi Mekką ir Mediną, nes šituose sunnitu gar-

duose jie yra vienvali laudies neapkenčiami ir maldinė jų nuotaisa ant pranašo kapo gadinama mitymu kapo palaidoto šale jo Omaro, kuriuo jie būnūs. Daugelis dievobaimingų šiitų liepa save palaidoti Nedžefoje ar Kerbeloje, idant silstėtis šale palaimintojo imamo; ilgos nabastikų virtinės be atvangos traukia, čion iš visų šiitinių kraštų, skleidami orą, tersantį lapvono dvoką.

Pirma negu pradėsime aiškinti toliaus dvylikos garbintojų istoriją, turime dar gryniti prie ano Ali-ar-Ridcho, idant pastebėti vieną iš indomasių apsirėiskimų mahometonų sektų istorijos srityje. Buvo, ve, toki šiitai, kurie pripažino įstatymiskui imamui ne Ali-ar-Ridchą, tik jo broli Izmaelį. Jam mirus jo šalininkai, tarytum, turėjo išskirti, bet kol jie dar svarstė, kas reikia daryti, vienas gudras apgavikas pasinaudojo patogia proga, idant dar kartą turėti naudą iš mokslo apie paslėptąjį imamą. Tasai žmogus vadinosi Abdallah-ibn-Maimun. Jis padarė svarbų atidengimą, buk svieto istorija vyksta taisykliškais periodais ir regimai dalinasi į septynis tokius periodus, pradžia gi kiekvieno jų visuomet atsižymi pranašo atėjimu. Šeši toki periodai, suristi su vardais Adomo, Nojaus, Abraomo, Majo, Jėzaus, ir Mahometo, jau praėjo; nėra abejonės, jog ir septyntas artinasi prie galo, kadangi kiekviename periode savu keliu buvo septyni imamai, o Izmaelius po Mahometui buvo lygiai septyntu. Bet kadangi po Mahometui negalima daugiau pranašo laukti, tai aišku, kad septyntas ir paskutinis, tik ką prasidėjęs periodas turi atsižymėti Machdi atėjimu, o paskui eina svieto pabaiga. Bet šiitai tvirtai teigė, kad šitaisai Machdi turi rasti iš Fatimos gimnės, teip kad likosi pripažinti, arba kad Izmaelius nemirė ir turi ateiti vėl kaip Machdi, arba kad kitas tuo tarpu nežinomas Alidas bus žadėtuojų Machdi. Kas buvo nežinoma miniai, tai žinojo vienas sužinodintas žmogus ir panašiai tam, kaip Melchisedek kadaisia pažinę Abraomą, teip dabar Abdallah buvo tikinčiu ir žinomam vienam slaptingo asmens tarpininku.

Abdallah geriau negu kiekvienas kitas su manomo slaptinio mokslo pagelba mokėjo padaryti šitą teoriją prieinama miniai ne tik tarp šiitų, bet ir tarp sunnitu ir net tarp krikščionių, žydų ir magų, kurie visokiąs varda išganytojo laukė. Jis sutvėrė mokslą apie paslėptą prasmę šventų knygų, ypatingai Korano, kurį jis suprato aciū savo ypatingiems pretikiams su Machdi. Su alegorijos pagelba ir tt. jis pasėmė iš švento rašto negirdėtus faktus, kurie gal-gale susivedė atmetimui vlsokio besalyginio tikėjimo ir, sprendžiant sulyg to laiko žinių, susidėjo iš keisto mišinio gnostikų, parsikų ir filozofikų elementų. Jis buvo gana atgarsus, idant tuojau atidengti savo klausytojams pilną teisybę ir, tenkinosi tuomis, kad akino jų žingeidumą, kėlė abejonę, ir galiausiai išreikšė jiems, kad reikia perėti septynis įvairius laipsnius, idant pilnai būti pašvęstus dieviškoms slaptībėms. Bet pirmia šito pasiekimo reikia platinti mokslą apie greitą Machdi atėjimą ir gauti jam pasekėjus. Šituo tikslu Abdallah visur išsiuntinėjo savo misijonierius.

Cion dar paminėsime, jog tarp naujo mokslo pasekėjų buvo teipgi Chaman Karmat, nuo kurio gavo savo vardą Karmatai, dariusieji ilgą laiką maištai Irake, Syrijoje ir ypatingai Bachreine (pietvakarinėje Arabijoje). Paskutinėje iš paminėtų provincijų, po tulo Abu-Tagiro vadovybe, jie tapo tokiais galingais, kad grėsė Bagdadui ir 930 m. užkariavo Mekką. Tasyk jie paglemžė senovės šventą akmenį ir tik po 20 metų sugrąžino jį atgal. Šita aplinkybė nurodo, kad jie veikė teipgi prieš senovės šventus papročius ir šventus daiktus. Bet vietos stoka neleidžia mums išdėti čion ir papildyti prieštaras ir nesirandantis žinias apie tikėjimiskus sukilimus ir Karmatų įstaigas.

Ir teip, mes vėl grynįtame prie Abdallacho istorijos. Persekiojamas valdžiu, jis varė toliau propagandą iki galui savo dieny Salamidžoj Syrijoje. Po to jį pasekė jo sunus Achmed, mirus gi ir šitam, galiausiai pats Machdi atėjo pas berberus šiaurinėje Afrikoje, tarp kurių misijonieriai turėjo ypatingą pasekmę. Jis vadino save Obaidallah ir savo genealogiją vedė nuo Fatimos, dėlko jo įsteigtos dinastijos nariai vadinosi Fatimidais; bet, anot europinių tyrinėtojų, tai buvo apgavikas iš tikrų Abdallacho gimnaitis, kurio tikras vardas buvo Said.

Fatimidai tik tasyk pasiekė pilną galybę, kaip 969 m. paėmė Aigiptą ir perėmė ten savo buklę, teip kad ne sykį rodesi, jog Abbasidų valdžiai atėjo galas. Tuo tarpu pavojus, kuris grėsė islamui iš jų pusės, buvo prašalintas. Aigipto gyventojai buvo griežti sunnitai, valdonai gi buvo tie išmaningi, kad pilnai susitaikė su stačiatikybė. Tik šešias šitas dinastijos valdovas, Chakim (996—1021) dar kudiuku budamas užėmęs sostą, yra išmicia tame dalyke. Tur but po fanatiškų izmaeliskiojo mokslo pasekėjų intekme, jis nuveikė kelis labai keistus dalykus ir net norėjo, kad jį garbintų kaip dievybės įsikūnijimą. Išauktas tuomi nesitenkinimas apsimalsino tik tuomet, kaip Chakim staiga išnyko slapta ir niekas nežinojo, kas su juo atsitiko. Jo pasekėjai, kaip antai, Chama ir ad-Darazi skaitė jį, kaip jam mirus, teip pirmą to, dievybės įsikūnijimą. Jie atrado patogesnę dirvą savo skelbimui tarp Sivano gyventojų, kurie dar ir dabar nuo vardo ad-Rarazi vadinasi Druzaiz. Teisingai sakant, jų negalima skaityti prie mahometonų, nes kaip jų tikėjimo sistema, teip ir tikėjimiskais įstatymais, kurį jie užlaiko, turi greičiau priešiškaus pobūdį, kiek apie tai galima spresti iš jų šventų knygų. Iš šitos pusės juos galima priskirti prie tos pačios rūšies, ką ir jų paveiktuosius Nozairus, gyvenančius šiaurinėje Syrijoje ir tinkamus skaityti tikrais stambeldžiais, nors daugelyje sanprotavimų ir papročiu jie susitaiko kaip su krikščionimis, taip ir su mahometonais.* Apskaitai Syrijos kalnuotoji salis visuomet buvo dėkinga dirva visokiui eretikybei ir gnotikissoms sektoms, kaip tą matysime žemiau.

Assasini sekta priklauso prie tos pačios kateinios apsirėiskimų, ką ir karmatų bei izmaelitų mokslas; savo vardą Assasina gavo nuo to, kad vartoję svaiginantį gėralą išgama iš kanapių ir vadinamą arabų kalboje hasiš. Šita bendrija buvo įsteigta 11ame metasiūtu tulo Hassano-ibu-Sabbo ir išpradžių kėlė neramumą Persijoje; ypatingai į pietus nuo Kaspijos jūros sunkiai prieinamose kalnuose, kur assasina turėjo net kelias tvirtoves, k. a. arelio lizdas Alamut, kurį jie per du metasiūčius mokėjo apginti nuo siūnčiamų prieš juos būrių, kol mongoliskasis chanas Gulagu nepadarė galo jų gyvatai 13-me metasiūty. Bet jų pajėga rėmėsi ne tik jų prieigos neprieinamybė, pasekėjų skaitlingumu ir idėjų originaliskumu, bet ir savo organizacija, ir vartojamų jų būdų besirdiskumu. Assasina buvo slaptą bendriją, kurios nariai be atsisakymo klausė savo valdovo, europinėse chronikose paprastai vadinama "kalnu seniu". Būdų, jų vartojamų, buvo užmušimas, prie kurio lieptinai buvo pratamiai jaunesnieji bendrijos nariai;

* Šis šitas straipsnis M. E. Solisbury, Journ. of the Amer. Orient. Soc., t. VIII, Clement Hart, La poleme religieuse des Nossiriz — Journ. Asiat. 1879, t. II, p. 139 — 161. — Walt, Auszug aus dem Katechismus der Nossirier — Z. D. M. G. III ir tt.

(Toliau bus).

S. K. Krakovskaja.

Chinija.

Dangiskosios cesorystės gyvenimo ir papročių vaizdeliai.

Su paveikslais.

Vertė J. Laukis

dumblą ir kvėpuoti dumblo tvaiku. Ryžių renkami du kartus per metus. Ryžių laukams nemaža kenkia maži, balti kaip sniegas ryžiniai paukšteliai, nuo kurių chinai apsigina baidyklėmis.

Tas pats laukas, nuo kurio nuimta ryžiai, ariama išnauro, gerai įtrėjama ir užsėjama kitais javiniais: angalais: pupomis, kviečiais, miežiais, žirniais, ir iki prasideda pavasaris renkama antra pjūtis. Paskui tas laukas vėl perariama, įtrėjama ir sodinama ryžiai. Taip permaininga javai ant chiniskiojo kaimiečio lauko; nei vienas laukas neptūdytųjų, nei vienas žemės mastas neuveina niekais.

Ant augstesniųjų laukų sėjama tabakas, medvilnė, cukrinės nendrės, arbata ir tt. Piešinėje Chinijoje pas kiekvieną kaimietį darze visuomet rasi ryžius ir arbatos krūmą.

Arbatynai, priešingai ryžiams, paprasta želdinama kalnuose, ant sausos dirvos. Arbatos krūmas išaugina iš seklų. Norint neduoti jam išaugti į augstį ir gauti kuodaugiausiai nuo jo lapų, viduriniai stiebai yra nulaizdoma. Tasyk jis šakojasi iš pat šakų daugybė šakelių ir apsidengia nuo viršaus iki apačios šikšteliais blizganciais, be paliovos žaliuojančiais lapais. Jo gražus, balti žiedai yra be kvapnies. Arbatos lapai yra skinama du kartus per metus, pavasarį ir rudenį, į 4—5 augalo gyvatos metus. Pirmas rinkimas duoda geresnę arbatą. Lapai skinama rankomis ir džiovinama ant didelių geležinių įkaitintų skauradų. Išdžiovinoti lapai supilama ant sausų ragazių, trimas tarp rankų delnų ir atvėsus, vėl dedama ant skauradų. Tas daroma 4—5 kartus ir iš 3 svarų žalių lapų gaunama 1 svaras tamsiai žalios arbatos. Juodoji arbata pritaikoma kitokiū būdu. Arbatos lapai dedama į didelius rečius ir laikoma ant vandens garo, arba pamerkama kokiai pusei minutės verdant vandenin. Paskui džiovinama ant karštos skardinės lentos ir surutuliojama tarp rankų. Nuo visokeriopo apdirbimo priklauso įvairios arbatos rūšys. Pirmu kartu holandiskieji pirkliai parvežė arbatą Europon 1610 m. 1638 m. caras Teodoro Mykolas Romanovas aplaikė arbatą dovanų per Maskovos pasuntinį Chinijoje. Nuo to laiko arbata tolydžio ateidinėjo Europon ir sparčiai išsiplatino.

Nemažiaus naudos chinui atneša medvilnė. Šitas augalas yra daugias kaip masto augšči. Medvilnė randama kuone perdėm visoj Chinijoje ir mėgsta smiltėta apydrėnė žeme. Jo vaisius — pūka kevalė, kurie išgrynintoje išvaizdoje vadinama medvilne ir vartojama padirbimui knatinui audimui. Kaimiečiai savo medvilnę verpia ir audžia patis, nors dabar jau Chinijoje yra kelios medvilnės verpyklos.

Činų darbuotumas yra stebėtinas. Jie dirba be perstoimo nuo ryto iki vėlam vakarui. Dirba kol nepailsta, paskui gula, nežinodami to, ar tai bus diena, ar naktis, paskui kelias ir vėl dirba. Tankiai juos išvys prie darbo vidinaktį arba prieš švintant. Chinai visokį darbą skaito garbingu: pas juos nėra "balto ir juodo darbo". Akmenaskaldis padėnis, daildė aplaiko tokią jau pagarbą kaip ir gydytojas, dailininkas.

Kiekvienas chinietis moka keliatą amatų ir jai pam nesiseka su vienu, tai jis imasi kito. Daugelyje provincijų žemdirbiai yra taipgi ir amatininkai: jie patis audžia, verpia medvilnę ir daro audimą. Dirbtuvių Chinijoje yra dar labai maža ir todėl visa pramonija yra smulki, naminė, prasta. Chiniskasis amatininkas padaro stebėtinus sulig jų smulkmeniškumo daiktus. Ypatingai jie yra iššlavinę skalinių pynime: jiems sekas nupinti tokios tankios skalinės, kad į jas galima net vanduo pilti. Jie taipgi yra pagarsėję dazymo menu; dažus jie padaro iš augmeninių sunkų. Nemažiaus žinomi yra jų vernikiniai ir žalvariniai išdirbiniai. Chiniskasis verniksas yra išgaunamas iš medžio ir atsižymi neispaakoma išterme. Tiesiog yra stebėtinai jų drožinėjimas rėdyje, drublio kaule, rage ir kietuose akmenyse. Chinai yra sumaningi išdirbystėje porceleninių daiktų, juodųjų ir popieros, verpine ir audime šilkų. Popierą jie dirba iš bambuso stiebelių, jurų, augalų, silkavabzdžio išnary. Kiekviena seimyna augina nedidelį skaitlių silkavabzdžių. Šitų vabzdžių išnarys jie patis verpia ir audžia šilkus. Kiti pveda juos verpi klajūnams amatininkams, arba parduoda ant vietinių prekyviečių. Chinijoje yra daugybės audėjų ir audyklių. Chinijos šilkiniai audiniai yra pagarsėję ir yra branginami visame pasaulyje.

Nežiūrint į sumaningumą ir darbštumą, chiniskieji darbininkai ir amatininkai mokes ties gauta daug mažias, kaip Europos darbininkai (nuo 20 iki 40 kap. į dieną). Visu daugiausiai gauna tie, kurie nusimano šilkinėje išdirbystėje. Chiniskieji darbininkai gali pasitenkinti tokia nedidele mokesčia dėl savo mažnorinumo. Saujlek ryžių, kopūstai vandenį virti, šiek-tiek užtrinti taukais, kartais žuvis — tai paprastas jų maistas.

Chinijoje kaip jau buvo sakyta — yra daugybė rūdų bet jos yra išgaunama pačiais prasciausiai irankiais. Abelnai, kasimas rūdų yra net uždrausta Chinijoje, ne tas atitraukia žmones nuo žemdirbystės.

Daugelyje vietų yra išgaunama druska, bet taipgi labai primityviu būdu: ant jurų kran-to talboma lūnas, į jį prileidžiama iš jūros vandens ir užtvėnkama; vanduo iš lūno išgaruoja, druska gi lieka ant dugno. Tasyk ją susemia

SKYRIUS III.

Chiniskieji miestai: gatvės ir namai. — Plūduriuojanti miestai: sempoangos, dzonkos, valcianamai, plūduriuojančios salos. — Arbatiniai arba kvietkiniai namai. — Šventiniai. — Pagodos. — Mokyklos, visuotinas mokslas, apšvieta. Kalba.

Ant kiek tvarkoje yra užlaikomi chiniskieji laukai, ant tiek purvini yra jų kaimai ir miestai. Chiniskasis miestas, tai keturkampis aptvaras iš augstų kapuotų sienų su vartais. Už šito aptvaro yra kitas vidujinis miestas, apvestas kita mūrine siena. Vidujiniame mieste patalpinta jaminos vadinamas valstynamiai, raštinės, mandarino, raštininko ir padėjėjų būstai, teismabūtis ir kalėjimas — visi vienatubiai trobėsiai. Turčių namai išsimėtę po didelius sodus; ant gatvių tūščia. Visas miestas, visa vaizba ir pramonijos gyvenimas verda už miesto sienų, priemiestuose, kurie tęsiasi kelis varstus.

Priemiestų gatvės yra siauros, kreivos, namyčiai maži sugrūsti vienas prie kito. Bet užtai čia gyvenimas verda. Judėjimas klejėjimas ir brudėjimas čia nepertraukiamas. Gatvės pilnos visokios būrybių, iš šonų gi eina rava: iš kurių dvokia nepakenčiama smarvė. Nešvarybės ir šiukšlės nenuvaloma ir jose knisnėja kauklės — tikrosios chiniskųjų miestų valytojos. Po kairei ir po dešinei šitų siarų kreivų gatvių eina sankrovos viena po kita, dienos metu visos atdaros. Augščiaū namų išilgai sienas nusikaria ilgos įvairiomis varsomis afisos, užrašytos margaiz didžiuliais chiniskais parašais. Tai yra iskabos. Krautuvų vidų visur blizga auksu ir dažais. Ant gatvių kunkuliuoja gyvenimas. Nei vieno sprindžio žemės nėra tuščio. Pardavėjai, pirkliai, amatininkai, kareiviai, kuli (nešiotojai) su savo nešyklomis, vaikai, elgetos, raitininkai brukasi ir stumdosi šitame susikrūšime. Minia rėkia, juokiasi, kaukia, užia, Čia pat girdima kalvio kūjo smūgiai, skambalo žvangėjimas, bugnas ir tt. Gatvės iš viršaus užtrauktos ragazėmis, pertiestomis iš vienos pusės kiton taip kad visa kas juda prietamsy. Viskas čia susimaišę: ir mandarinai (viršininkai) su povos plunksnomis ir vėduoklėmis, svitos lydimi ir raišiai-elgetos; tik moterų mažai tesimato. Visoki amatininkai turi savus kvartalus: yra kvartalai dailininkų išdirbinių, audėjų, vertėvių, valgomais dalykais ir tt.

Chiniskieji namai yra tiesiog rentiniai iš bambusų su pagrazinimais iš popieros. Tarp šitų medinių triobų lengvai pakyla ugnis. Todėl vasarą paprastai uždaroma pietiniai mės-to vartai, idant "neįleistų ugnies dievo". Kaimiečių namai paprastai mūrijama iš molio ir dengiama stogačerpėmis, o kartais šiaudais: asla molinė, langų paprastai nėra, arba buvę labai maži langeliai, užklijuoti popiera iš vienos didelės įėjamos duris. Rakandų namuose, išskyrus stalus ir kedės, nėra, šviesos gi dar mažiau. Chinai miega ant ragazių užsiklodami knatinėmis užklodeimis. Namai yra apsidomai sausa žolė, šaknimis, visokiais augaliniais likučiais ir nuotrušomis.

Purviname, tamsiame chiniečio name susispičia daugybė žmonių. Chiniskosios seimynos yra labai skaitlingos; turėti didelę seimyną pas chinus skaitoma dangaus palaiminimu. Prie tėvo gyvos galvos vaikai gyvena su juo. Tikiai ištekęsios dukterys į seimynos įeina. Sūnus taipgi, net pačiuotieji, gyvena prie tėvo. Tankiai viename name gyvena 3—4 gentkartės. Chiniskose seimynose viešpatuoja pilnas sutikimas, niekuomet nebūva nei barmų, nei pykčių dėlto, kad didžiausia chiniečio priederme yra klausymas viresnio ir pasidavimas jam.

Greta su miestais — skruzdynais ant žemės — Chinijoje yra plūduriuojanti miestai, pastatyti ant vandens, ant upių ir kanalų. Kam nėra vietos ant žemės, tie gyvena ant sempoangų, didelių plokščių eldijų, iš viršaus uždengtų ragazių skiaustu. Tokiose sempoangose tankiai vairininkais esti raumenings, sveikos moteris. Mažus vaikus prie sempoangų prisiša, idant jie neįkristų į vandenį. Sempoangos sustatoma kruvomis prie didelių miestų vidury upės. Greta su jomis sustatoma dzonkos — margaiz išpuštos pratiesinės valtės su 3—4 stiebais ir pakeltu užpakaliu. Tuščia vieta tarp sempoangų ir dzonkų esti laivų praėjimui.

Ant chiniskųjų upių galima dar matyti taip vadinamus valtinus namus, kurie yra vartojami pasiristymui po vandenį ir gyvenimui. Jie susideda iš tinkamai įtaisytos kajutos, vietos tarnams ir pakuros valgio vimui. Ant visų didžiųjų Chinijos ežerų galima dar matyti plūduriuojančias salas. Tai yra nekas kitas kaip plūduriuojanti sujungti į krivą bambuso sienojai su užneštu ant viršaus dirlingos žemės sluogsnu. Ant šitų salų gyvena po kelias kaimiečių seimynas tarp sodų ir išdirbamų laukų. Čia laksto čielais pulkais karveliai ir žvirbliai. Šitos plūduriuojančios salos pamažu yra varomos vandeniu irklais arba žėgliais. Jomis chinai, taip sakant, bastosi iš vietos į vietą.

Paprasta susirinkimų ir pasilinksminimų vieta pas chinus yra arbatiniai, arba kvietkiniai namai. Chinijoje tokių arbatinių namų yra daugybė. Tankiausiai jie įrengiami ant vandens. Rusų kaimu traktyrai daug švaresni ir geresni už chiniskuosius arbatinius namus. Dviejuose, trijuose kambariuose prie lauruminių, purvini be staltiesių stalų sėdi (Toliau bus)

IS VISUR.

CHINIJŲ GALIS IŠKILTI
BOKSERŲ MAISTAS.

Chinijoj, kaip pranešama iš Washingtono, kiekvieną valandą galis ir vėl iškilti bokserių maistas. Daugelyj Chinijos provincijų činiai esą neužganėdinti savo valdžia, per daug leidžiančia, anot jų, įsiviešpatauti Chinijoj europiečiams. Valdžia pagatavai turiati amaiją ir laivyną. Kiekvienas aziatiškojo laivyno laivas, o taipgi kariūmenės Maniloj, yra prisirengę kad ir ūmiausiai stoti kovon.

Mažesni revoliucijoniški sukilimai Chinijoj yra jau priprastas dalykas. Kokie trys mėnesiai atgal Yuen Kiangje buvo atstrus sukilimas tarp sukilėlių ir reguliariškos kariūmenės. Neapkenimas svetimsalių ir dinastijos nuolat augas. Revoliucijoniškiausia esanti Hunan provincija.

Cholera Italijos vis dar neapleidžia. 29 rugs. m. d. žinia skelbia, jog už viena, dieną buvo Neapolij 24 susirgimai, 14 mirė. Neapolio provincijoj penki susirgimai trys mirtys, Apulijoj trys susirgimai, viena mirtis, Foggijoj trys mirtys.

Nesiliaujant cholera Neapolij, manoma uždaryti portą, — nebeleist ir nebeisleist laivų.

Montenegro kunigaikštis Nikalojus patapęs dabar karalium, buvo užmiršęs paprašyt Europos viešpačių, kad leistų jį jam ir karūną nešioti. Karalium pripažintas, bet štai dabar karūnos negali nešioti, o juk karūna svarbiausias karaliaus atžymėjimas. Tačiau šita klaida atitaisė Rosijos caras. Jis pirmiaus jau buvo dovanojęs Juodkalnijos kunigaikštį labai gražią karūną, o dabar ją užėjo jam ant galvos, apreišdamas svetliui, kad Juodkalnijos karalius, kaip geriausias Rosijos draugas, nešios Rosijos karūną. Beto Rosijos caras suteikė Juodkalnijos naujai patapusiam karaliui Rosijos armijos maršalo titulą. Šitokiū būdu Juodkalnija tapo, galima sakyti, paimta po Rosijos glojau.

Peterburge yra statomas Buddos šventainis. Buddos ir kitų budistų šventųjų stovylos būsi atvežtos iš Chinijos. Kalkurėsai pasipiktinę: kaip, sako, į Rosijos sostinę gali būti įleistas „pilvotas paukštas Buddos stabas“ ir kaip gali būt daleista atvira stabmeldystė.

Kaip manomas visur, šiemet už literatūros darbus dovaną iš Nobelio užrašo gaus garsus maskoliškais raštininkas Levas Tolstoj, kuris savo raštus stengias karus naikinti, peikdamas juos ir išrodinėdamas jų vodingumą.

Tarp Maskolijos ir Japonijos padaryta nauja sutartis sulęg knūros adibvi viešpatystės pasižada viena kitai neleisti priešin-gas valdžiai agitacijas, taigi maskoliškiems mokslininkams uždrausta vesti agitaciją į Japoniją ir joje sau prieglaudus įeškoti; Maskolija gi nelaidžia Koreos laisvės šalininkams pas save apsigaloti. Maskolija jau uoliai pildė sutarimą, persekiodama Maskolijoj apsigalėjusius koreanus.

Maskolijos pakrantėse, priešais Batumą, naktį apvirto ant Juodųjų jurių didelė valtis kurioj plaukė 43 kontrabandėniai. Valtis apvirto ir iš joje buvusių žmonių 23 prigirė.

Lenkijoj, netoli Gradreško 50 žigonų užpuolė ant netoli esančio dvaro. Mūsų žigonų su dvaro tarnais užmušta šešios ypatos.

Iš Manilos, 30 rugs., pranešta, kad 5.000 kareivių yra prirengti įžengimui į Chiniją. Chinijoj vis daugėja augas judėjimas prieš svetimsalius.

Ant Filipinų salų, upės Cagahan klonij užkėlęs tvanas išgriovė keturis miestus, o tame ir miesta Flogan, svarbiausią provincijoj Ibadą. Tabako plantacijos dang nuostolių aptarė.

Prancūzijoj „paliuosuoti nuo tarnystės“ ant laivų patėniai karveliai, kuriais buvo naudotasi per ilgus metus. Karvelių vietą užėmė bevielės telegrafas.

Persijoj nėra jokių bravarų.

Ten visur vartoja namie darytą vyną.

Madride, 2 spalio tarp katalikų ir republikonų iškilo mūšytynės. Katalikai ėjo su procesija. Kuomet jie pradėjo dainuoti giesmes, republikonai bandė juos užrėkti dainuodami „Marseleze“. Nenuilgo vieni ir kiti pradėjo mūšties lazdomis ir kumščiais. Besimušančius išskirstė žandarai.

Klerikalų priešvaldiškos demonstracijos įvyko daugelyj miestų. Kai-kur valdžia uždraudė demonstracijas, bet nežinrnt į tai, klerikalai bandė viešai parodyti valdžios neapkenimą.

Vaistas „606“ sifiliui gydyti greit gal bus pavestas visuotinam pasinaudojimui. Taip sako pats vaisto išradėjas dras Erlich. Užklaustas Paryžiaus laikraščio „Journal“, Erlichas paaiškino, kad ne visuose atsitikimuose galima gydyti sifilį vaistu „606“. Kuomet pas sergančius draug su sifiliu yra kitos ligos, k. a., smegenų, širdies ligos, arterijų sugedimas, tasyk vaisto „606“ vartoti negalima. Kokiu būdu geriausia įtrykšti vaistas „606“ dar galūtinai nėra iširti, bet kadangi tuo yra užsiėmę visos Europos daktarai, tai neilgai bereikšiu laukt. Kuomet ištyrimai pasieks pagėdaujamų rezultatų, Erlichas savo išradimą pavėsias žmonijai naudojimuis uždyka. Matyt, tai yra žmogus ne tik kilto proto, bet ir didžiai žmoniškos širdies. Juk iš to savo išradimo jis galėtų turēt milijonų milijonus.

Vokietijos laivyno užveizda atlieka dabar mėginimus su naujai išrastas kariskais laivais gynyminiu pakrančių. Tie laivai visai nereikalauja žmonių, juos galima paleisti nuo kranto su pagelba elektriskų vilnių, kurios eina be vielų; galima sustabdyti, valdyti; galima nuo kranto paleisti ant 18 mylių ir šaudyti iš kanolių ir tai vis be pražudymo žmonių. Su tuom išradimu atliekama dabar mėginimai ant ežero netoli Norisbergo, Bavarijoj.

Berlyne 27 rugsėjo dieną buvo smarkus susisūsimas palicijos su straukuojančias anglių darbininkais Moabit distrikto. Policistai prie darbininkų malšinimo vartojo ir kardus ir revolverius, o darbininkai akmenis, kas turėjo, revolverius; jų draugai per langus mėtė į policistus ką pagriebdami, net degančias liampas. Sužeistų darbininkų rasta šimtais; tarp sušaudytų yra pavojingai sužeisti.

Rytiniuose Prusuose, netoli Minskio išdegė veik visas kaimas Zabele. Sugėdė 40 namų ir klounai su šiurmetiniais javais.

Iš parodos triobos Bruxely, iš Vokietijos skyriaus pavogė 39 auksoinis laikrodėlius vertės 30000 markių. Vagilius suėmė. Tai buvo du kareiviai. Sugrėbė juos Hamberge, kada norėjo pavogtus laikrodėlius parduoti.

28 rugsėjo dieną Berlyne atsinajino mūšis darbininkų su policistais Moabit distrikte. Susirinkimai darbininkų buvo veik ant kiekvienos gatvės kertės. Sužeista šimtais žmonių, o tame keli amerikoniškijei ir angliškijei laikraštiniškai, kurie automobiliuose norėjo prisizurėti mišui darbininkų su policija; ant jų policistai taipgi šoko su nuogais kardais ir kėlis sužeidė. Amerikos ir Anglijos ambasadoriai prieš tokį pasiėlgimą su laikraštiniškai pakėlė protestą. Kitų kraštų laikraštiniškai laike susirėmimų nepasirodė ant gatvių.

Užsimanę pėkšti aplink visą žemę apkeliauti du portugaliečiai, Manuel ir Bahalli, prigirė Turkijoj upę Iskoti, kurioj, nepaisydami žandaro persegėjimo, užsimanė išsimaudyti.

Nesugauti vagiliai iš Milano muziejus pavogė daug brangių auksinių medalių ir senų pinigų.

Amerikos ir Anglijos ambasadoriai Berlyne pakėlė protestus prieš pasiėlgimą Berlyno palicijos su šitų kraštų laikraštiniškai, su stojais automobiliuje ant gatvės prisizurėti mišui streikuojančių darbininkų su policija. Policistai su nuogais kardais užpuolė ant laikraštiničių ir kėlis sužeidė.

Anglių konstruktorių firmą padavė Italijos valdžiai sumanyti išnaujo atstatyti Mesinos miestą, suardytą žemės drebėjimo. Atstatydinimas užimtų penkis metus laiko. Tāli valdininkai reikalavo nuo anglų firmos, kad ji užmokėtų jiems bent 20 tūkstančių dolerių, tasyk ji gausiant darbą. Anglų firmos atstovai pranešė apie tai į ministeriją. Ministeriai papiktinti ir įnešė tą dalyką parlamentant.

Paryzių užsimusė prancūzas orlaivininkas Edmond Paillo. Jo suzieduotinė nūėjo ant kapo mylimoj vyro ir nusisovė. Paillo 25 dieną rugsejo su vienu pasazieriu pasikėlė oran, bet 90 pėdų nuo žemės jo mašina pagedo ir orlaivis nupuolė ont žemės. Paillo nusilažė nugarkaulį, nuo to ir pasimirė.

Pereitą nedėlios dieną daugelyj miestų Ispanijoj katalikai kėlė prieš rando pasiėlgimą su kunigija pfoستo demonstracijas. Kadangi randas leido kelti tokias demonstracijas, tai viskas atsituvo ramiai. Tik Madride ant gatvių katalikai susimūsė su republikonais, bet ir čia žmonių neužmusė, policija lengvai visus išvaikė.

Mandžurijoj pulkas ginkluotų pleskių užpuolė ant miesto Tshvang, išplėše krautaves ir patėmė nelaisvėn 15 chiniskų prekyjų, 3000 dol. pinigų ir daug ginklų bei amunicijos.

Turkijoj, mieste Bisauz siaučia cholera: kas dieną būva apie 20 apsigirimų, mieste Trapesund cholera siaučia dar smarkiau.

Nicaraguos revoliucionierių atstovai apskaitė skaitlių žuvusių laike revoliucijos žmonių ant 7000 ypatų.

Pietinėj Amerikoj, Argentinoj, buvo prezidento rinkimai. Išrinko prezidentu Drą Mandrij Zenoka.

Iš Frankporto, Prusuose, valdžia išvijo maskoliškus aktorius: Eisenbergą, Lunkorskį, Rosenbergą ir du broliu slanu, Išvijo juos užtai, kad jie turėjo paskaitas apie persėkiojimą žydų Maskolijoj. Leista jiems keliauti Prancūzijon.

Tėvynės Mylėtojų
Dr-stės Reikalai.

Visus raštus Tėv. Myl. Dr-jos reikaluose, kuopus ir pavienius ypatus malonės siųsti Dr-jos Lit. Kom. nariui ir redaktoriui.

LAUKIS,
501 Briek St., Valparaiso, Ind.

ATVIRAS LAISKAS.

Draugai, Tėvynės Mylėtojai, Nuvarėme vagą mūsų tautos kultūros dirvone, — išleidome visus raštus vieno didžiausių rašytojų mūsų gadyne. Atlikome, kysiu, jai ne milžinišką, tai bent pusėtiną darbą, pridėjom plitelę prie statomojo mūsų atsilikusiai tautai kultūros rūmo.

Skriskite augštos, prakilnios Kudirkos mintys, pilnos karštos tėvynės meilės, Jus, draugai, Tėvynės Mylėtojai, tarpe.

Tos gražios knigos leistos yra ne tam, idant jos pasistatytų spintoje ir jomis gėrėtis. Ne, draugai, jos leistos yra tam, idant didvyrio balsas, „Kelkite!... Kelkite!... Kelkite!...“ žadinsiu mūsų tautą iš miego, raginsiu prie didžiū darbų, — pasiektų visus mūsų brolius lietuvius. Taigi kiekvienas T. M. D. narys lai pats skaityt ir lai ragina prie V. Kudirkos raštų skaitymo visus kitus dar prie draugų nepriguliusius savo pažįstamus. Bet, Draugai, atlikę vieną darbą neprivalome išsėtis sudėję rankas, nes neturim užmiršti, jog dar tik viena vagą nuvarėme, o juk mūsų tautos dirvona platus ir labai usnėtas. O ir visai pailsę dar nesame.

Norū čia, Draugai priminti Jums ir nurodyti, koki dar naują eilę mūsų laukia. Mes, Tėvynės Mylėtojai, tvirtai tikime, jog tėvynę išganyms vien per šviesą. Užtai pirmutinis mūsų tikslas skieisti šviesą, platinti, apšvičinti tautišką susipratimą lietuvių tarpe. Vienu didžiausių šviesos platinimo įrankių yra knygų dėklas, o tas knygų dėklas yra knygų leidimas.

Par visą savo gyvavimo laiką mūsų draugija yra išleidusi eilę nau-

dingu knygelių (saka knygelių), nes jos visos telpa trečioj dalyj paskutinės mūsų laidos — Kudirkos raštų) iš tuom spaudos uždraudimo metu atlikę svarbų tautišką darbą.

Tėv. Myl. Dr-jai didelė tautos organizacija tarnauja visai tautai. Dabartės, kuomet jau turime spaudą, kuomet mūsų tauta stato sau plačius kultūros tikslus, mūsų dr-jai po Kudirkos raštų grįžti prie brošūrėlių nedera, juo labiau ji neprivalo klympti purvyne partivikumo, ir jokiū būdu ji neprivalo tarnauti nei vienai partijai, bet visai tautai.

Šiandien mūsų draugija išaugusi į didelę tautišką organizaciją, turi pasekti šiandieninius visai tautai svarbius reikalavimus ir turi stengtis, juos užganėdinti. Jau vieną tokį visos tautos reikalavimą ji yra užganėdinus, leisdam V. Kudirkos raštus ir statydama tam didvyriui paminklą, kaip to pirm dviejų metų troško visa tauta, apvaikščiudama 50 metų sukaktuves jo gimimo.

Šmet mūsų draugija taip jau pasekdama visos tautos troškimą, stengias ji užganėdinti, leisdam didelį istorišką veikalą „Fric Gruentwald'o (Zalgirio)“, idant tuomi atsakančiai paminėti 500 metų sukaktuves svarbaus mūsų istorijoj atsitikimo. Draugija stengias pasekti ir vykdyti visai tautai svarbius dalykus.

Bet tokia draugija, kaip musikė, stantūti sau taip plačius tikslus, negali gyventi iš dienos ant dienos, neturėdama gatavo pliano veikimo ateitai, tolsniam laikui.

Mūsų draugija, kaip rinta organizacija privalo turėti išdirbtą planą veikimo eilei metų.

Ruošimes prie naujos milžiniškos laidos!

Kas-gi išpultų T. M. D. leisti ateityj?

Įveni persia ši, kiti tų, mažesnės ar didesnės vertės raštelj. Bet ar atsako jie tam mūsų mastui, kurj mes viršų mūšiom ir kurj čia dar atkurtojam: T. M. D. organizacijai, prava tarumui visai tautai užganėdinti svarbius jos kultūriškus reikalavimus.

Koksai gi šiandien svarbiausias mūsų tautai kultūros reikalavimas?

Didžiausia spraga jaunutėj mūsų vis klančioj kulturoj, tai stoka ENCYKLOPEDIJOS ŽODYNO.

Nežinau ar reikalinga išvadoti ir prirodinėti reikalingumą mūsų tautai Encyklopedijos Žodyno. Kokia kultūriška tauta gali apsieiti šiandien be taip svarbaus kultūros įrankio?!

Nerasime šiandien nei vienos maž-daug kultūriškos tautos, kuri neturėtų tokio žodyno. Mūsų kaimynai ir gentis latviai jau turi įsitaisę tokį žodyną... tik mes tokio žodyno dar neturime.

Kiekvienas lietuvis, įieškantis atsakymo ant vieno ar kito klausimo, priverstas įieškoti encyklopedijoj svetimoje kalboje. O jai tasai lietuvis nemoka kitaip, kaip lietuviškai, — tai jam atsiein pasilikti be atsakymo.

Yra tai didelė, labai didelė spraga mūsų tautos kulturoje, kurią mes turime negaisuodami užverti. Tai yra spraga, kurią jau vertias didžiausia svetimauciai ant mūsų įtekmė, prisiuodama ir palengvindama lenkinimo, rusinimo, ar vokietinimo darbą. Juo anksčiau mes užvertisime tą spragą, juo greičiau užvertisime tą svetimos įtekmės srovę, — tuo sveičiau bus mūsų tautai ir tuo greičiau bus mūsų galėsimė sutverti mūsų kultūrą.

Taigi šiandien yra mūsų priedermė atlikti tą svarbų mūsų tautai kultūrišką darbą.

Encyklopedijos žodynas turės duoti trumpą ir aiškų atsakymą ant visų mokslo klausimų. Lietuva palytintėji dalykai, turės būti plačiau ir smulkmeniskiau išdėstyti. Visa tokia žodyno laida turės apimti daug tomų (10—12) didelio formato; nemaziau 500 pusl. kiekvienas.

Taip supras tas Encyklopedijos žodynas turės pasaukti prie darbo visas inteligentiškiausias Lietuvos įiegas, kaip mokslo, taip ir dailės srityje.

Encyklopedijos žodynas, idant atsiekti tikslą, kuriam jisai bus leidžiamas — turi būti iliustruotas tūkstančiais paveikslų ir žemlapų.

Kas nori turėti encyklopediją

teprisa prie T. M. D. du (2) naujų narių. Žinoma, taip supras, encyklopedijos žodynas kainuos... desėtus tūkstančių dolerių. Mūsų draugija, kurios metinis biudžetas siekia vos kelių tūkstančių dolerių ar gali drįsti pradėti tą darbą?

Taip, ne tik gali, bet ir turil Jaigu T. M. D. pirm 2 metų su keliais šimtais dolerių išde. vos atsikėlus iš mirties patalo, drįso šokti prie V. Kudirkos raštų leidimo, tai kodėl dabar mūsų draugija, išaugusi į didelę tautišką organizaciją, išsiakojusi, ant abiejų žemės puskuolių, nedrįsti imtis naujo milžiniško darbo.

Tiesa, jog mūsų draugijos pirmininkui Bolevičiui atsiejo vežimus energijos išiekvoti, stebūklus drąsumo, tvirtumo ir sumanumo apreišti, bet darbas jo nenuėjo ant niekų, ir šiandien jo vaisiais visi mes naudojames ir džiaugiamės. Šiandien jo pramintais taisyklais, kur kas yra lengviaus vaikščioti jo įpėdiniais. Rasi nevienas abejojantis čia man pastebės, jog encyklopedijos žodynas yra dešimts kartų didesnis ir drąsesnis užnanymas, negu V. Kudirkos raštų laida.

Taip, bet ir T. M. D. šiandien 10 kartų stipresnė medegiskai, o moraliskai — 100 kartų, negu pirm 2 metų.

Neginu, centro valdybai, o ypač čiai darugijos pirmininkui vėl atsieis apreišti stebūklus sumanumo ir darbštumo, reiks išiekvoti daug energijos.... Maza to, kiekvienas draugijos narys, turės tvirtai įsigalvoti prie to naujo milžiniško mūsų darbo.

Jaigu mūsų draugija, pirm dviejų metų turėjusi vos kelis šimtus narių, skaito dabar kelis tūkstančius t. y. 10 kartų daugiau, negu pirm 2 metų, tai kas gi jai kenkia dar padidėti. Jaigu kiekvienas T. M. D. narys prirašys prie draugijos tik po du nauju nariu, tai tuomet T. M. D. narių skaičius pervirsis 10.000 (dešimts tūkstančių). Tuomet su metiniu biudžetu 6.000 dol. galime drąsiai pradėti encyklopedijos leidimą.

Taigi, Draugai, Tėvynės Mylėtojai, negaisuodami, imkimės darbo. Kas norit turėti lietuvių kalboje, Encyklopedijoj, prirašykite prie T. M. D. tik du nauju nariu.

Likite sveiki, Mielie Draugai, dirbkite, kuom kas galite, skleidami, platindami mūsų draugiją, nes atminkite, jog dirbdami draugijos naudai, dirbate visos tautos labui, o tuom pačiu ir Jus patys gerovėi.

Juozas Gabrys.

P. S. Pat lab gavau atsiliepti mus nuo kelių mokslo vyrų, priekurių kreipiausi T. M. D. vardu, prašydamos pagaminti populiarišką paskaitas iš įvairių mokslo šakų T. M. D. nariams. Bet apie tai kita kart pranešiu plačiai.

Ėmus keliems Tėvynės Mylėtojų Dr-jos sąnariams svarstyti encyklopedijos leidimo reikalą, turime pranešti, jog mes rengiamės išleisti trijų tomų encyklopediją, maž-daug po 600 puslapų tomas. Darbe yra pasižadėję dalyvauti keletas Amerikos universitetų profesorių ir kiekviena visi lietuvių ir kai-kurie lenkų mokslininkai bei profesoriai. Kadangi mūsų encyklopedija teltis trijuose dideliuose tomuose, tai Tėv. Myl. Dr-jai palieka liuosas kelias manyti apie išleidimą didelės, — dešimties, dyklos ar penkiolikos tomų, — encyklopedijos, kas, žinoma, galima bus įkintyti negreit, ne mazias kaip už penkiolikos ar dvidešimties metų. Mūsų rengiamoji encyklopedija galės pasirodyti už kokių trijų-keturų metų, ir todėl dabar dar nematom reikalo su tuo garsintis. Tėpa duodam tai užinteresuotų tame žmonių žinia.

„Lietuvos“ išleistuvė.

VIETINĖS ŽINIOS.

Gazo kompanijos akcijonieriai gausią šimet 7 procentus dividendų, reiskia, gazo kompanija gerai pelinė. Iš to spėjama, kad gal nuo ateinančių metų gazar Chicago atpigės. Chicagočiai dabar moka už tūkstantį pėdų gazo 85c. Daugelyj net mažesnių už Chicago miestų gazar yra pigesnis.

Pastorius A. Wild Little, suerzintas ir pamišęs dėl savo moters neviekatos ir nebuvojių kartas nuo karto namie, 28 rugsėjo d. nusisovė. Prieš nusišausiant pa-

nusišovė. Prieš nusišausiant pa-

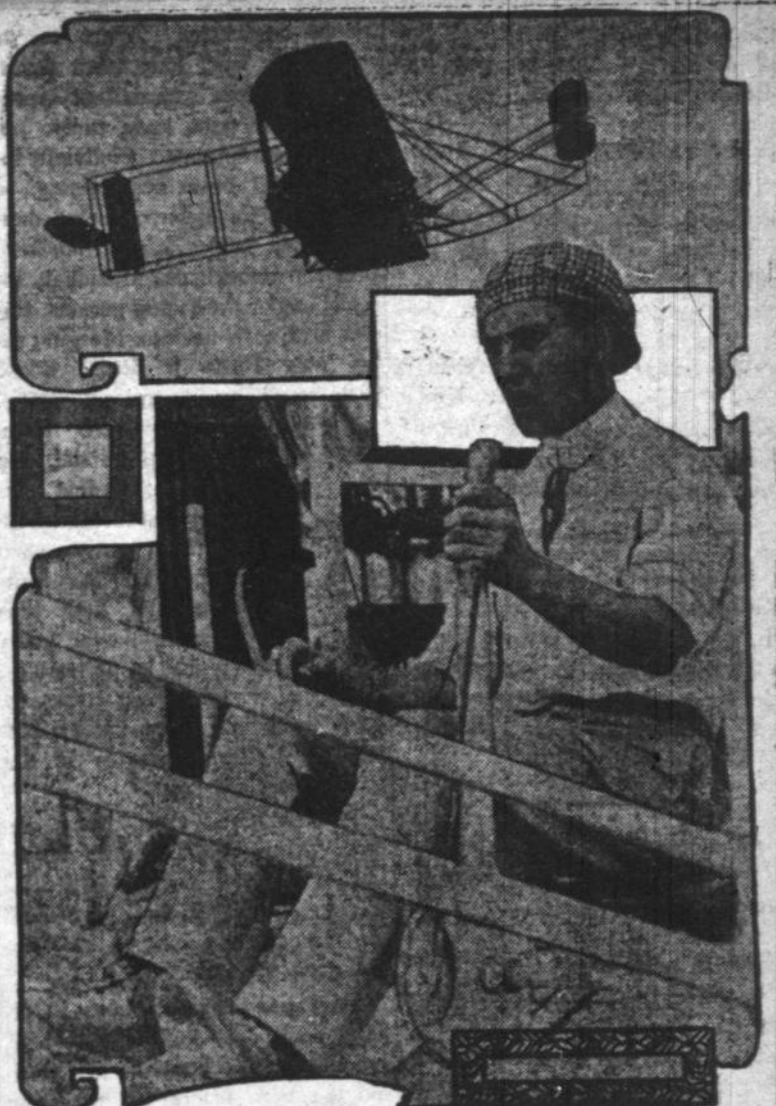

Photo by American Press Association.

W. BROOKINS,

aviatorius nuskrides Wright'o biplanu iš Chicago į Springfield.

rašė laiskelį, kuriame sako, kad jo „bevielė drabužių linija palūžo“. Ką tai reiškia, sunku suprast.

Chicago miesto gyventojai, tėvai ir motynos, turi būt dėkingi komisijai už jos atliktą gerą darbą.

Dr. Graičiūnas.

Iš Chicago
Lietuvių Gyvenimo.

PRELEKCIJOS ANT TOWN OF LAKE.

„Aušros“ Dr-jos Pirmo Kuopa (Chicago) šiais metais rengia visą eilę prelekcijų. Prelekcijos bus skaitytos, kiekvieną šventadienį nuo 3 v. po piet, Davis Square Svetainėje, 45ta gatvė ir Marshall avenue.

9 spalio skaitys K. Sliupas, tema: „Naujoji istorija Prancūzijos revoliucija“. (Ši prelekcija bus J. Elias svetainėje 4600-2 So. Wood. St.)

16 spalio skaitys K. Sliupas, tema: „Naujoji istorija. Napoleono laikas“.

23 spalio skaitys Dr. Graičiūnas, tema: „Liga ir sveikata“.

30 spalio skaitys J. J. Hertmanavičius, tema: „Turtų išdirbimas“.

6 lapkričio skaitys Kl. Jurgeionis, tema: „Scenos menas: deklamacija, mimika ir žaidimas“.

13 lapkričio skaitys J. P. Varakala, tema: „Kiek žmonės prageria visam sviete, Amerikoje ir šimtinai Town of Lake“.

20 ir 27 lapkričio skaitys K. Sliupas, tema: „Naujoji Historija“.

4 Gruodžio Dr. F. Matulajio referatas: „Kaip užlaikyti sveikatą“; skaitys Dr. A. L. Graičiūnas.

11 Gruodžio skaitys Kl. Jurgeionis, tema: „Bezdionių kalba ir kalbų pradžia“.

18 Gruodžio skaitys Dr. A. L. Graičiūnas, tema: „Būdas išsipletojimo užkrečiamųjų ligų ir kova su jomis“.

Prie kaikiurių prelekcijų bus taipgi rodomi stereoptikiški paveikslėliai. Apie visokias atmainas bus pranešama laikraščiuose: „Lietuvioje“, „Katalike“ ir „Amerikos Žiniose“. Įžanga Dovanai.

„Aušros“ Dr-jos Pirmos Kuopos Apšvičtos Komisija.

„Aušros“ amatų mokyklos komitetas subatų, 8 spalio, rengia masinį mitingą ant Town of Lake apkalbėjimui amatų (staliorystės) mokyklos reikalo ir įkurimui ant Town of Lake naujos „Aušros“ kuopos. Mitingo vieta J. J. Elias svetainė 4600-2 So. Wood st., kampos 46 gatv. Pradžia 7.30 val. vak. Įžanga dovanai. Panašūs mitingai būsia dar surengti West Side, McCormick apylinkėje, North Side ir Bridgeporte.

„Birutės“ draugija 13 lapkričio pastatys pirmą syk scenoje Kaledų Kaukės drapatiskąjį veikalą „Dvasios Laimėpi“ ir vieno veiksmo komediją „Salaputris“, parašytą

Mokinkis Anglišką Kalbą.

Žinai kaip labai yra reikalinga angliška kalba šioje šalyje. Nors tu būtum geriausias mokančiu, profesionalistu, ar biznieriui, jei-gu nemokėtai angliškos kalbos, tai Amerikoje negausi nė gero darbo, nė bižno, nė profesijos negausi vesti žmogus, mokantis anglišką kalbą Amerikoje, yra visur pagedėjamas ir gerai apmokamas. Todėl kuogreikčiausiai rūpinkis ją išmokinti.

DABARTINIS BUDAS IŠSIMOKINIMO ANGLIŠKOS KALBOS YRA LABAI LENGVAS. ŠTAI JIS.

1. Pirmiausiai perkaityk knygelę "VADOVELIS" No.1209. Kal-na 25 centai.

2. Paskui perkaityk knygelę "RANKVEDIS" No.1300. Kalna \$1.25.

3. O tada užsirašyk laikraštį "LIETUVA" ant 18 mėnesių už \$3.00, tai gausi dovany knygelę No.1491, vadinama: "KAIP RAŠYTI LAISKUS LIETUVIŠKOJE IR ANGLIŠKOJE KALBOJE", o su pagel-ba šios knygelės galutina išmoka! netikėti anglišką kalbą, bet jau mokėsi ir laiskus rašyti angliškoje kalboje.

Knygas No.1209 ir No.1300 parduodame už pinigus, bet Kny-gelę No.1491 už pinigų neparduodame, tikrai dovanojame ją tiems, ka angliškai kalbėti ir rašyti ir dėkavoja mumis už tos knygelės išleidimą.

Knygą No. 1209 ir No. 1300 parduodame už pinigų, bet Kny-gelę No. 1491 už pinigų neparduodame, tikrai dovanojame ją tiems, kurie užsirašo "LIETUVA" ant 18 mėnesių ir užsimoka \$3.00 prenume-ratorius, tai tiems ją dovodame dovanų. Skaitk šios knygelės ap-garsinimą ant 8-to puslapio šio laikraščio ir persitinkrni apte jos vertę.

Kiekvienas gaus ją dovany kas užsirašys "LIETUVA" ant 18 mėnesių ir užsimokės \$3.00 prenumeratorius.

Todėl ir Tamsta, jei nori išmokti anglišką kalbą, tai užsirašyk "LIETUVA" ant 18 mėnesių ir gausi minėtą Knygelę dovany, su kurios pagelba išmoka! gerai ne vien angliškai kalbėti, bet ir angli-ka! laiskus rašyti.

Siųsdamas pinigų už "LIETUVOS" prenumeratorą adresuok:

A. OLSZEWSKI
3252 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

DIDŽIAUSIAS LIETUVISKAS KATALIOGAS

Laikrodžių, Laikrodelių; Muzikališkų Instrumentų. Drapanų ir šimtų visokių kitų naudingiausių ir reikalingiausių daiktų, gaunamų pas

Bridgport Clothing Co. Chicago, Ill.

tolpu sekanti daigai:

Drapavų Skyriuje. Rasite Drapavų Siutus, Overkotus, Kelnas, Marčinius, Kalkjaraikičius, Pištines, Kepurus, Skrybėles Žėverykus. Ir tt.

Muzikališkų Instrumentų Skyriuje. Rasite Armonikas, Koncertinas, Smulkas (Skripkas), Flautas, Pikolas, Klarnetus, Obojus, Fogotus, Saksofonus, Kornetus, Melofonus, Trumpetus, Trambonus, Altus, Tenorus, Baritonus, Basus, Kontrabatus, Bubnus, Cimbolas, Megafonus, Bandžius, Gitaras, Mandolinas, Gitras, Ksilyfonus, Autoarfas, Muzikos Dėžes, Fonografus, (Šoukamas Mašinas), Pjiaurus, Vargonus, ir daugybę kitų instrumentų.

Bižuterijos Skyriuje. Rasite Laidrodėjus, Laidrodėlius, Lenciusgėlius laidrodėlius ir moterims ant kaklo nešiojamus, Komposus, Medalikus, Bronzoletas Auskarius, Spilkas, Sagutes, Žiedus, ir tt.

Tolesniamie Skyriuje. Rasite Sidabrinčius Peliūkus, Šaukštus, Videlių ciukus, Tacas, Fotografiją Kameras, Parasonus, Žiuronus, Elektriškas Liktarniukes, Siuvamas Mašinas, Fontaines Plunknas, Padielius, Kalimorus, Brivtas, Šepėčius, Šukas, Pielikus, Žirklukes, Pypkes, Fotografijos Albumus, Mapas, Globus, Stereoskopos Abrozus, Abrozėlius ir šimtus kitų labai naudingų ir reikalingų daiktų.

Katalogos turį 100 puslapių, didelio formato su aiškiais iliustracijomis visokių daiktų.

Prisiųsk už 10c. marke pašto kaštam ir mes jį prisiųsim **DYKAL**

Adresuokit šiteip:

The Bridgeport Clothing Co.
3248 So. Halsted St. X Chicago, Ill.

"LAISVOJI MINTIS"

Vienintēlis mokslo ir literatūros ilustruotais laikraštis, talpinantis rimtus ir gerai apdirbtus straipsnius iš įvairių mokslų šakų: Historijos, Kultūros Historijos, Gamtos Mokslų, Draugijinių Mokslų, ir t. t., lygiai ir originališkai parašytas apysakas iš mūsų gyvenimo.

Kaina metams \$2.00; pusel metų \$1.00; į užsienį \$2.50

Kas, į risiusidamas mums prenumeratą, prisiųs iškirpęs ir šį apgarsinimą, tas gaus dovanas knygomis: užsirašantiems "L. Mintis" metams duodame knygy už \$1.00 užsirašantiems pusel metų už 50c.

Paskubinkit—Dovanas neįgal teduosime.

Adresas:

"Laisvoji Mintis,"
1401 N. Main Ave., - Scranton, Pa.

REIKALINGOS MERGINOS
=Nuo 16 metu=

lengvam darbui moderniškøj faktorijoj. Nuolatinis darbas ir geros algos. Kreipkitės į

The Seton Manufacturing Company
1341 W. 35th street, Chicago, Ill.

Dr-as W.A. Martišus

ofisas R. 409 Tacoma Bldg
Madison & LaSalle Sts. Chicago.

Gydan visokias ligas kaip širdies, tolg ir užsikimėjusias. Ypattingai vi-
durių ligas, moterų vaikų ir vyrų.
Telpai pritaikant skintus ir patal-
san nesveikas akis.

Ofisio valandos: nuo 9 ryto iki 6
prieš vakarais. Naktinėmis ofisais

Norėi mokintis Barzdaskutytikos?
Tamisia į amatų guli iš-
mokti nuo \$1000 įvykdyti.
Kalmus tau tik \$50. Mo-
duosime visą sąg skutimo
prietaisus. Šis amatas yra
tinkamas pėdėm visam
amžiui ir tamisia turėsi ta-
da savo ypatingą vertę vy-
kui bent visu darbdaviu. Rašyk pat!

NOSSOKOWSKI, BARBER SCHOOL
1408 Penn Ave. Pittsburg, Pa.

